

**Sipos Béla: Az embermentő és családfakutató Dr. Botskor Lóránt csendőr alezre-
des és a csíkdelnei Botskor családja.**

Botskor Lóránt 1930. k.

Botskor (csíkdelnei) címer

Csathó (csíkdelnei) címer

Sajgó címer

Miháltz címer

Puskás címer

Sajgó címer

Suky címer

<u>BOTSKOR LÓRÁNT ÉS A BOTSKOR (CSÍKDELNEI) CSALÁDFA AZ INTERNETEN.....</u>	<u>3</u>
<u>BOTSKOR LÓRÁNT ÉLETE ÉS KUTATÓ MUNKÁJA</u>	<u>3</u>
BOTSKOR LÓRÁNT ÉLETRAJZA.....	3
AZ EMBERMENTŐ BOTSKOR LÓRÁNT	6
ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRÁBAN ŐRZÖTT IRATOK, BOTSKOR LÓRÁNT ÉS CSALÁDJÁNAK KITELEPÍTÉSÉRŐL	10
<u>A BOTSKOR (CSÍKDELNEI- ÉS CSÍKSZENTMÁRTONI) CSALÁD IRATAI, AZ ANYAI ÁG CSALÁDFÁI.....</u>	<u>11</u>
A MIKLÓS JUSSRA NÉZVE. A MIKLÓS (CSÍKSZÉPVÍZI) CSALÁD CSALÁDFÁJA.....	14
AZ INTZE JUSSRA NÉZVE. AZ INTZE (MENASÁGI, CSÍKSZENTSIMONI MAJD CSÍKDELNEI) CSALÁD CSALÁDFÁJA	14
A BÍRÓ JUSSRA NÉZVE. A BÍRÓ (VACSÁRCSI) CSALÁD CSALÁDFÁJA.....	16
A CSATÓ JUSSRA NÉZVE. A CSATÓ (CSÍKDELNEI) CSALÁD CSALÁDFÁJA	17
A MIKLÓS (CSÍKSZÉPVÍZI) CSALÁD FELMENŐ ÁGBELI LESZÁRMAZÁSA. A GURZÓ (CSÍKSZENTMIKLÓSI) ÉS A SAJGÓ (CSÍKSZENTTAMÁSI) CSALÁD	18
A MIHÁLTZ (ALTÓRJAI ÉS GELENCZEI, POLLYJÁNI, MA KÉZDISZENTKERESZTI) CSALÁD CSALÁDFÁJA	19
<u>A TELJES BOTSKOR CSALÁDFA.....</u>	<u>21</u>
A PEKRY CSALÁDFA, EGYENESÁGÚ ŐSÖK.....	41
SOMBORY (MAGYARNAGYZSOMBORI) ZSÓFI ŐSEI.....	44
<u>CZETZ JÁNOS ÉS BOTSKOR KRISZTINA CSALÁDFÁJA</u>	<u>44</u>

Botskor Lóránt és a Botskor (csíkdelnei) családja az interneten

Wikipédia ([SiposBéla1945 szerkesztő](#)) Magyar nyelvű szócikkeim:

[Botskor család \(csíkdelnei és csíkszentmártoni\)](#)

[Botskor Lóránt](#)

Wikipédia ([SiposBéla1945szerkesztő](#)) Általam javított, bővített szócikkek:

[Bocskor Ádám](#)

[Bochkor Károly](#)

[Bochkor Mihály](#)

MATRIKULA:

Boldog Gyöngyi - Dr. Sipos III. Béla: Az embermentő és családfakutató Dr. Botskor Lóránt csendőr alezredes és a csíkdelnei Botskor családja. (Első rész)

Letölthető még a www.terray.hu [családtörténet oldalról is](#).

Letölthető még a MEGA-ról.

Boldog Gyöngyi - Dr. Sipos III. Béla: Az embermentő és családfakutató Dr. Botskor Lóránt csendőr alezredes és a csíkdelnei Botskor családja (Második, befejező rész)

Letölthető még a www.terray.hu [családtörténeti oldalról is](#).

Letölthető még a MEGA-ról.

Honlap. A kézdimárcosfalvi Sipos és rokon családok családfái és fényképei. [Botskor \(Bocskor\) családja](#).

Honlap. A Botskor (Bocskor) családja. [Botskor-Fekete-Szakáts család fényképei](#).

Botskor Lóránt élete és kutató munkája

Bocskor Lóránt két tanulmányát készítette el a Bocskor családról: 1. A Csík vármegyei törzsökös székely Bochkor, Botskor, Bocskor család története 1569-1950-ig, Országos Széchényi Könyvtár (továbbiakban OSzK) 1958/28.¹ és 2. Botskor család: 1637-1848. P 875. PERESKÖNYV². Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára (továbbiakban MNL OL) Ennek kiegészítése illetve feldolgozása alapján sikerült a teljes Bocskor családfát elkészíteni.³ A vajasdi Ajtai (anyai ág) család történetét is feldolgozta Botskor Lóránt az OSzK kéziratárában van meg, oda adta le⁴. Az OSzK kéziratárában kutatva kiderült, hogy Botskor Lóránt foglalkozott például a [Mártonffy György](#)⁵ erdélyi püspök (oldalági rokon) életrajzával is, melyet elküldhetett [Márton Áronnak](#). Van a kötegetben ugyanis egy válaszevél Márton Árontól, melyet Botskor Lórántnak küldött 1965-ben. Botskor Lóránt családtörténeti hagyatékát - ami több doboz irat, ceruzával elkészített családfarajzok, gépelt szövegek - egyik unokája Száva István őrzi. Kutatásunk célja kettős, be kívánjuk mutatni egyrészt az embermentő, másrészt a családfakutató Botskor Lórántot.

[Botskor Lóránt életrajza](#)

¹ Országos Széchényi Könyvtár. Kéziratár. Fol. Hung.: 2921. Csík vármegyei törzsökös székely Bochkor, Botskor, Bocskor család története 1569-1950-ig.

² Botskor János és Botskor Elek, valamint leánytestvéreik Botskor Erzsébet és Botskor Zsuzsa közötti 22 évig (1797-1819) tartott a per, s időközben a felperesek és az alperesek is elhunytak. Özvegy Betegh Antalné, sz. Botskor Erzsébet és Akler (Aichler) Józsefné, sz. Botskor Zsuzsa, mint felperes, testvérük Botskor János ellen transzmisszionális osztályos pert indított be 1797. május 31-én. Követelésük alapja a leányokat megillető rész az Intze, Csathó, Bíró, Miklós és Botskor – családoktól örökölt ingatlanokból. A perirat 256 oldal, egyedül megmentett családi okmány. Botskor Lóránt az iratokat 1951. június 11-én a MNL OL-ban letétbe helyezte, ott a Botskor család iratai, Botskor pereskönyv címszó alatt megtalálható. A pereskönyv a birtokper tanúvallomásait, jegyzőkönyveit tartalmazza.

³ A Csíkszeredai Levéltárban őrzött katolikus anyakönyvek közül a következőket kaptuk meg Kocs Jánostól (Sepsiszentgyörgy) Csíkdelne 1765-1895, Csíkkozmás 1857-1913, Csíkrákos 1696-1950, Csíksomlyó 1715-1909, Csíkszentdomokos 1694-1884, Csíkszentgyörgy 1694-1896, Csíkszentimre 1712-1929, Csíkszentkirály 1757-1895, Csíkszentmárton 1857-1904, Csíkszentmiklós 1783-1913, Csíkszereda 1870-1908. Az anyakönyveket átnézve azt megállapítható volt, Botskor Lóránt anyakönyvi adatai pontosak.

⁴ OSzK. Kéziratár / Fol. Hung.: 3325. Botskor Lóránt: Vajasdi Ajtay család története.

⁵ Mártonffy György (Karcfalva, 1663 – Gyulafehérvár, 1721. szeptember 5.) erdélyi katolikus püspök.

Botskor Lóránt szülei: Botskor Árpád⁶ (Csíkdeline, 1850. május 3.- Segesvár, 1927. június 26.) és Ajtay Adél. (1858. november 29.-1945. január 16.) Esküvő: 1881. május 15. Botskor Árpád Királyi műszaki főtanácsos volt. Székelyudvarhelyen a római katolikus főgimnáziumban érettségizett, majd Budapesten végezte el a műegyetemet, mint általános mérnök. 1878. január 1-től Tokajon és Máramaros-szigeten szolgált, Máramaros megyében a Kárpátokon átvezető műutakat az ő irányítása mellett építették. Majdánkára és Bisztrára volt kihelyezve. Baross Gábor miniszter, érdemei miatt, 1888-ban fiatalon megbízta a segesvári államépítészeti hivatal vezetésével, majd Segesvárott mint királyi műszaki főtanácsos 1913. május 30-án, 35 évi szolgálattal nyugdíjba ment. Segesvárott a római katolikus temetőben nyugszik. Botskor Árpádnak és Ajtay Adélnak 4 fia és 2 leánya született. A hatodik, legfiatalabb gyermek volt Dr. Botskor Loránt. (Segesvár, 1896. február 7. – 1976. május 21. Budapest, Farkasréti temető), magyar királyi csendőralezredes, Maros-Torda megye volt csendőrpáncsnoka.

Megmaradt egy nemesi igazolás 1935-ből, amit Botskor Lóránt kért: Bizonyítvány. „A rendelkezésemre álló hiteles adatok alapján ezennel megállapítom, hogy a Nagy-Küküllő vármegyei Segesvár városban 1896. évi február hó 7.-napján született dr. Bocskor Lóránt m. kir. csendőrszázados, siklósi lakos, az egységes magyar nemesség keretében kiváltságokat biztosító ősi székely primori rangját, valamint magyar nemességét, úgyszintén a „Botskor” családnév s a „Csík-Szent-Mártoni és Csík-Delnei” előnevek használatához való jogát igazolta. Dr. Csík-Szent-Mártoni és Csík-Delnei Botskor Lóránt primor ugyanis igazolta egyenes és törvényes leszármazását abból a törzsökös székely Botskor családból, amely a csíkszéki Csík-Szent-Márton községben az első foglaltság ősi jogával bírt székely öröksége alapján a „Csík-Szent-Mártoni” előnevet használta, - közelebbről pedig izenként igazolt leszármazója annak a Csík-Szent-Mártoni Botskor Márton székely lófőnemesnek, aki Csík-Szent-Mártonban és Szent-Györgyön lévő székely örökségeire II. János választott magyar királytól Gyulafehérváron 1570. évi március hónapban új adományt kapott, illetve annak a Csík-Szent-Mártoni Botskor Mihálynak, aki az 1702. évi csíkszéki székely rendi jegyzőkönyvekbe Csík-Delne székhellyel székely primori ranggal van felvéve és a „Csík-Delnei” előnevet is használni kezdte. Budapest, 1935. évi augusztus hó 28-án. A miniszter rendeletéből Csupor s. k. miniszteri tanácsos.”

Botskor Lóránt pályafutása az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára (továbbiakban ÁBTL) iratok alapján a következőkben foglalható össze⁷ Botskor Lóránt kérdésekre adott válaszai alapján: Iskolai végzettségei: gimnáziumi érettségi, államtudományi doktorátus. Szolgálati beosztása nincs. Illetmények: alezredesi illetmény korpótlékkal. Korábbi szolgálati beosztások: Szárung, 1921. március 8.-1922. május 27. Ráckeve, 1928. augusztus 1.-1932. augusztus 15. Kecskemét, 1932. augusztus 15.-1938. december 1. Siklós, 1938. december 1.-1940. szeptember 1. Esztergom, 1940. szeptember 1.-1942. december 15. Szászrégen, területi előadó tiszt 1922. május 27.-1924. április 15. Bp. 1944. november 16.-1945. március 29. Szombathely iskolai alantós tiszt 1924. április 15.-1926. október 1.-1928. augusztus 1. Kecskemét, 1942. december 15.-1944. november 16. Marosvásárhely. A nyilasok mellőzték. Vagyona 1937. január 1-jén: vagyona nincs, felesége örökölt Szászrégenben egy házat és 20 hold földet. 1945. január 1-én nincs vagyona, felesége földjeit kisajátították. A Volksbundnak és SS-nek nem volt tagja. 1944. májusában a marosvásárhelyi zsidó táborból 60 bődőzujfalusi szombatost, köztük zsidókat is kiszabadított. Tanka Dezső szombathelyi kórházi főorvos inzultálását meghiúsította. Zsidó üzlet kiadásában nem vett részt. Zsidóktól rádiót nem szerzett, zsidó lakásba Marosvásárhelyen nem költözött. Marosvásárhelyen 3 szobás lakásban lakott. Szombathelyen 1944. december 16.-1945. február 9. között egy kis szobában lakott négytagú családjával. Politikai pártnak nem volt tagja, cikket nem írt. 1945. október 9-én hazajött önként és a politikai rendőrségen jelentkezett. Beosztása nincs. Elismerései: Kormányzói dicséret elismerés Magyar Koronás Ezüstérem, keskeny piros-fehér szegélyezésű sötét, smaragd zöld szalagon (katonai). III. oszt. Tiszti Katonai Szolgálati jelvény. Erdélyi emlékérem. Sebesültek érme 1 sávval. Károly Csapatkereszt. Bronz vitézségi érem. Háborús emlékérem a piros-fehér-zöld színű hadiére szalagján, a kardokkal és sisakkal díszítve. Külföldi kitüntetés: Bolgár háborús emlékérem. Osztrák háborús emlékérem karddal. 1945. november 10. Aláírta Dr. Botskor Lóránt. 1945 után a Nemzeti Parasztpárt tagja (Bp. II. kerület szervezete. Betétlap 17933) volt.

Az 1944. májusi zsidódeportálások idején 60 (azaz hatvan) székely szombatos internáltat – saját felelősségére – szabadon engedett a táborból, ezzel megmentette őket a koncentrációs táborból, ill. a biztos haláltól.

⁶ Ld. Bocskor Lóránt: a Botskor (Bochkor, Boczkor, Boczykor, Bocskor) családja.

⁷ Dosszié jelzete V-9898. 1. Dosszié tárgya Kardos József. 2014 novemberében jegyzeteltem ki a Botskor Lórántra vonatkozó iratokat az ÁBTL-ben. Az iratokat korábban még senki nem nézte át. (S. B.).

Az eset részletes leírása és az igazoló iratok, aláírások az OSZK Kézirattárában őrzött (Analekta 11.134: Botskor Lóránt: Erdélyi bözdújfalui székely szombatosok megmentése 1944. évben” című) dokumentumgyűjteményben megtalálhatóak.

Az alábbi idézet forrása: [Csendőrzsebkönyvek: Bajtársi Levél](#). A M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség Központi Tájékoztatója. Calgary, Alberta, Kanada. XXIX. évfolyam 2. szám. 1976. évi október hó 31-én. Alapította 1947-ben néhai vitéz Karsay Jenő alezredes:

„Csíkszentmártoni és csíkelnei dr. Botskor Lóránt m. kir. csendőralezredes, a marosvásárhelyi osztály volt parancsnoka 81 éves korában békességgel viselt rövid betegség után Budapesten 1976. évi május 21-én elhunyt. Élete a fáradhatatlan kötelességteljesítés és szeretteiről való gondoskodás között oszlott meg. A Farkasréti temető halottasházából temették 1976. május 31-én, a r. kat. egyház szertartása szerint. Az engesztelő szent misét június 3-án mutatták be a Villányi úti plébániatemplomban.

Gyászolják özvegye, szül. Farkas Erzsébet, leányai, veje, unokái és kiterjedt rokonsága.”

Botskor Lóránt és feleségének sírja a Farkasréti temetőben

Botskor Lóránt sírjának védetté nyilvánítása ügyében Boldog Gyöngyi és Sipos Béla a Nemzeti Örökség Intézetének beadványt adott, amit rövid időn belül elbíráltak. A kérvény rövidítve és a válasz:

„Kérjük, szíveskedjenek csíkszentmártoni és csíkelnei dr. Botskor Lóránt sírjának a Nemzeti Sírkert részévé nyilvánítását engedélyezni.

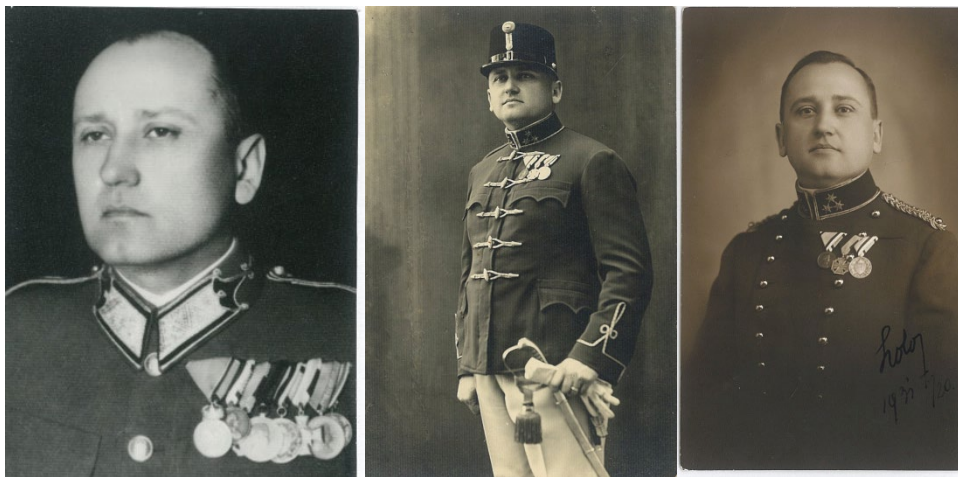
A sír lelőhelye:

Farkasréti temető 37/1. parcella, II. szakasz 1. sor 48. sírhely.

Dr. Botskor Lóránt (1896-1976) magyar királyi csendőr-alezredes, Maros-Torda megye volt csendőrparancsnoka. Az 1944. májusi zsidódeportálás idején 60 (azaz hatvan) székely szombatos internáltat – saját felelősségére – szabadon engedett a táborból, ezzel megmentette őket a koncentrációs táborból, ill. a biztos haláltól. Kérjük – ha ez lehetséges – legyenek szívesek kérelmünket támogatni és jóváhagyni, tekintettel dr. Botskor Lórántnak a háború alatt tanúsított példaértékű, emberséges és bátor magatartására, ill. egész életútjára. Budapest, 2014. május 16.”

Radnainé, dr. Fogarasi Katalin elnök, Budapest, 2014. július 7-én kelt levelében tájékoztattott arról, hogy: Köszönettel megkaptuk dr. Botskor Lóránt sírjával kapcsolatos levelét, amelyet előterjesztettem a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság (NEKB) legutóbbi soros ülésére. A NEKB 2014. június 25-én az alábbi döntést hozta: „A Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság 63/2014. számú határozatával úgy döntött, hogy „A” kategóriában a nemzeti sírkertbe sorolja [dr. Botskor Lóránt csendőrparancsnok](#), „embermentő” Farkasréti temetőben található (37/1-II-1-48) sírját.” A nemzeti sírkertbe sorolással a magyar nemzet megbecsülését, tiszteletét és köszönetét fejezi ki a sírban nyugvó felé, egyben olyan jogszabályi védettséget biztosít számára, amely megakadályozza a sírhely felszámolását. A 144/2013. (május 14.) Kormányrendelet 4. § ac.) pontja alapján a védett sír feletti rendelkezési jogokat, ezáltal a védelmet a Nemzeti Örökség Intézete gyakorolja, továbbá gondoskodik a védettség Hivatalos Értesítőben való közzétételéről.

Botskor Lórántról három fotó, az 1930-as évekből, és családja körében 1970-ben. Átadta Botskor Lóránt unokája Száva István. 2014. november 8-án.

Botskor Lóránt fényképe az 1930-as években

Botskor Lóránt (baloldalt áll) feleségének, Farkas Erzsébetnek (elől ül két leányukája között) családja körében, 1938.

Botskor Lóránt felesége: borbereki Farkas Erzsébet (1899. október 20. – 1991.) esküvő: 1925., gyermekei: Botskor Erzsébet (1929. november – 1976. után) – férj: Szabó Ferenc. Botskor Judit (1933. július 3. – 1989.) – férj: Száva István (1925-2005). Botskor Lórántot és családját az 1950-es években kitelepítették a Hortobágyra. Ezt bizonyítja az alábbi interneten talált dokumentum: „forrás: [Hortobágyi Kényszermunkatáborokba](#) Elhurcoltak Egyesülete. Budapest, Nádor utca 36. V. em. (Pf. 1462/750.) „...A Polgár-lenintanyai kényszermunkatáborba elhurcolt családok névsora. Ezen belül:....Botskor Lóránt, Botskor Lórántné és (leányuk) Botskor Judit. ...A Polgár-Lenintanya táborból három családot Tedejre szállítottak, később onnan szabadultak: Botskor Lóránt, Botskor Lórántné és Botskor Judit....” Dr. Botskor Lóránt és családja 1953-ban szabadult.

Az embermentő Botskor Lóránt

[Kovács András: DOKUMENTUM.](#) „Amikor Ráduly pap kihozott minket...”Látó. Szépirodalmi folyóirat. 1994. július V. évfolyam 7. szám. ...”Mindjárt a cím: Udvarhely vármegyei bözödjfalvi székely szombatások

megmentése 1944-ben. Sárgult dosszié⁸. Kedves útbaigazítóm és segítóm, a nagyon halk szavú, fölötté szívélyes galambösz hölgy veszi kezébe először, forgatja a lapokat, oldalszámokat, dátumokat egyeztet, és tekintében emlékezés fénye csillan. Igen, egy nagyon öreg úr (megj. Botskor Lóránt) hozta több más munkával együtt... igen, igen, most már emlékszik, hogy átnézték, de nem találtak benne különöset... mégis félretették, így írja a szabály. Isten tartsa meg az ilyen szabályokat! – fohászkodom én. Pedig nincs talán a nyomtatott betű világegyetemében e könyvön kívül még egy zug, ahol a következő nyilatkozatnak feltétlenül helyet kell szorítani. „Alulírottak, akik 1944. április és május hónapban, mint szombatos zsidók Bözödújfaluból a marosvásárhelyi gettóba hurcoltattunk, kijelentjük, hogy dr. Botskor Lóránt csendőralezredes közölünk mintegy hatvan internált személyt saját felelősségére szabadlábra helyezett, és vagyonunkat, életünket, gyermekeinket megmentette a biztos pusztulástól...” stb., stb. Bözödújfalú, 1946. augusztus 30. Aláírások. Hitelességüket igazolja többek közt Ráduly István László plébános.”

Botskor Lóránt beszámolója az esetről⁹, amiből kiderül, hogy a zsidómentést Marosvásárhelyen 1944. május 3-án a Gestapo intézkedéseivel szemben szervezte meg. Az előzményekről a következőket írta: „A német hatóságok már 1942-ben a magyar zsidóság deportálását követelték, de Kállay Miklós miniszterelnök (1942. március 10.-1944. március 19.) nyíltan technikai akadályokra hivatkozva a német-kormány kérését visszautasította. ...1944. március 19-én a német megszállás napján...a német megszálló csapatok azonnal akcióba léptek a „zsidókérdés” radikális megoldására. Budapesten és vidéken így Marosvásárhelyen is –zsidó tanácsot hoztak létre azzal, hogy az általuk kiadandó rendelkezéseket végrehajtsák. ...A Bözödújfalú községből a Gestapo intézkedésére a szombatosokat (63 főt) beszállították, bár ezt Botskor Lóránt megtiltotta, hivatkozva arra, hogy szombatos voltuk 1941. évben az Igazságügy minisztérium által kiküldött Degré nevű minisztériumi titkár hivatalosan is igazolta. Ezt követően Botskor Lóránt bizottságot szervezett, ahol Ráduly plébános egy küldöttséggel megjelent, s ahol a Gestapo-t Schröder őrnagy képviselte, akivel Botskor Lóránt vitába keveredett, végül is a németek elfogadták azt, hogy a Degré féle nyilatkozat alapján a szombatosok unitárius vallásúak. A vita hevére jellemző volt, hogy amikor Botskor Lóránt észrevette, hogy a sváb tolmács a plébános szavait elferdítve tolmácsolja, a tolmácsolást átvette és többek között azt mondta „ha azok zsidók, úgy én is, mint összekely az vagyok.” A Gestapo őrnagy azt mondta adjanak a szombatosok nyilatkozatokat. 63 szombatos közül 60 egyén a nyilatkozatot aláírta, hárman nem írták alá a nyilatkozatot, akik a haláltáborban elpusztultak. Ráduly István László bözödújfalvi plébános és Kovács József kiszabadított deportált 1946. szeptember 3-án írt nyilatkozatából kiderül, hogy Botskor Lóránt alezredest 1944. májusában elvezényelték Marosvásárhelyről és „Zalántay (János) alezredes jött helyébe, aki már nem a Dr. Botskor alezredes úr szívével és jóakarásával intézte az ügyünket és amiatt pusztult oda 3 (három) lakója községünknek, mert ha Dr. Botskor alezredes urat el nem vezényelték volna, akkor azokat is megmentette volna, úgy mint a többieket. Kérem szépen ezen hősiek tettéért méltóképen jutalmazni szíveskedjenek illetékes hatóságai.”

Az aláírók azonosítása: Az OSzK Kézirattárában őrzött anyagban található igazoló cédulákból több, a Botskor Lóránt által megmentett székely szombatos aláírása olvasható. Ezek a nevek a következők:

első lapon: Kovács Áron, Kovács Áronné szül. Frank Ida; Kovács Ibolyka, Kovács Margit, Kovács Tibor gyermekeink; Névírójuk Kovács József; Ráduly István László plébános.

második lapon: Csukor József, Hönig Józsefné, Csukor Pepi, Hönig Aranka, Kovács József, Kovács Józsefné született Nagy Eszter, Rosenzweig Lajos, Rosenzweig Pepi, Kovács Lajos, Kovács Lajosné szül. Happal Irén, Kovács Imre, Kovács Béla, Hiller Béláné szül. Kovács Irén, Kovács Oszkár, Kovács Sámuel, Kovács Izsákné sz. Kovács Róza, Hiller Simon, Hiller Simonné szül. Ács Róza, Hiller Mózes, Dávid Sámuel

harmadik lapon: Kovács József, Kovács Mendelné szül. Kovács Eszter, Lőrincz Mihályné szül. Hiller Sarolta, Nagy Eszter, Lovász Eszter, Lovász Mihályné sz. Nagy Eszter, ...Józsefné sz. Ács Eszter, Csukor Izsák, Csukor Izsákné szül. Kovács Regina, gyermekeink Csukor Iluska, Csukor Piri, Csukor Margit, Csukor Aranka. Ezekből a lapokból az első kettő eredetiben:

⁸ OSzK Kézirattára. Jelzete: 11.134.

⁹ OSzK Kézirattára. Jelzete: 11.134.

Kovács László
 Kovács László nével. László László
 Kovács Zoltán
 Kovács Margit
 Kovács Tibor
 gyermekeink
 Kőrösi József

Nyilatkozat.

Alulírott rom.kat.plebános ezennel lelkiismeretem szerint ki-
 jelentem, hogy Dr. Botkó László alezredes urat személyesen ismerem,
 általa és az ő parancsára szabadultak ki a székely szombatosszidók
 a marosvásárhelyi internálótáborból 1944. májusában és amikor őt
 elvezényelték Zalatnay alezredes urhoz jött helyébe, aki már nem a Dr.
 Botkó alezredes ur szívével és jóakarásával intézte az ügyünket és
 amiatt pusztult oda 3 /három/ lakója a községünknek, mert ha Dr. Botkó
 alezredes urat el nem vezényelték volna, akkor azokat is megmentette
 volna, úgy mint a többi.
 Kérem szépen ezen hősi tetteért méltóképpen jutalmazni szí-
 veskedjenek illetékes hatóságai.

Kelt, Bősödjfalva, 1946. szept. 3.

Plebános.
 Kőrösi József

Cukor József
 Hősi József Cukor József
 Hősi Anatól
 Kovács József
 Kovács József születet Nagy István
 Rozsnyai László
 Rozsnyai Régi
 Kovács László
 Kovács László, szület. Hógyász István.
 Kovács István
 Kovács Béla
 Kőrösi József szület. Kovács István
 Kovács István

Kovács László
 Kovács László és Kovács István
 Kőrösi László
 Kőrösi László szület. Kőrösi István
 Kőrösi István
 Kőrösi István

Szám. 300 /1946 Eljárásügyi Bizonyítvány.-

Alulírott községeljárású hivatalos bizonyítjuk, hogy a fenti
 aláírások előttünk történtek, valamint az abban foglaltak a valóságnak
 megfelelnek.-

Bősödjfalva 1946 Szeptember 3-án.-

községi bíró,
 Rozsnyai László
 Kovács László
 Kommunista párt sejt titkára,
 Kőrösi József
 Kőrösi József
 Kőrösi József
 Magyar Népi Szövetség elnöke,
 1044-esi Községi Biz.

A szakirodalmi forrásokból a legfontosabb: A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája. 2. kötet. Maros-Torda vármegye. Zemplén Vármegye. Főszerkesztő: Randolph L. Braham, Tibori Szabó Zoltán közreműködésével. Park Könyvkiadó. 2006. Az igen alapos mű az Udvarhely vármegye-Bözdődjúfalú részében (i. m. 1152-1154) részletesen foglalkozik Botskor Lóránt tevékenységével. Tibori Szabó Zoltán 11 irodalmi forrást idézett¹⁰, közülük a legfontosabb a Kovács András három könyve volt¹¹. Ld. továbbá: ["Kovács András: „Amikor Ráduly pap kihozott minket. Látó. Szépirodalmi folyóirat. 1994. július V. évfolyam 7.\) szám. A megmentettek között a Kovács család 19 tagja található, köztük Kovács András e szörnyű korszak hű krónikása, mint \[Gidó Attila\]\(#\) írta: „Élete elválaszthatatlan a szombatosság történetétől. Ő is benne él a történelemben, a szombatosság utolsó évtizedei egyben a saját önéletírásának, életének a részei is. Mintha a saját történetét mesélné, és közben egy egész közösség élete, mindennapjai tárulnak fel. A szombatosok története a második világháborúval véget ér.”](#) [Kovács András \(újságíró\)](#) (*Bözdődjúfalú, 1926. január 9.–†Sepsiszentgyörgy, 2004.szeptember 29.) magyar újságíró, szerkesztő, író. A Zsil-völgyi bányászok, az erdélyi szombatosok és a lerombolt Bözdődjúfalú hű krónikása. Kovács András B. Kovács András apja. A hivatkozott könyv¹² az általunk ismert valóságnak megfelelően írta le Botskor Lóránt embermenő tevékenységét. „Kovács András körültekintő, minden részletre kiterjedő kutatásainak eredményeiből tudjuk, hogy a gettóba hurcolt szombatosok közül 60 személyt Ráduly István László ...mentett meg. ...a katolikus pap részben hamis igazolványai meggyőzték Bocskor Lóránt csendőr alezredest, aki az „igazoltakat haza engedte.”¹³ „Ráduly István László római katolikus plébános 1942-ben került Bözdődjúfaluba. Megdöbbenve vette tudomásul, hogy a zsidótörvények hatálya a faluban élő székely „zsidózókra” is kiterjed. Ezt szavá is tette feletteseinek, akik azonban megdorgálták....s figyelmeztették, hogy „az ügy megbolygatásával” ne hívja ki maga ellen a hatóság haragját. ...az egyik házban bukkant rá Kohn Sámuel budapesti rabbinak a székely szombatosságtörténetéről írott könyvére. Elolvasta, s úgy döntött, az abban talált információkat bizonyítékként felhasználva visszahozza a gettóból az elhurcoltokat. ...A plébános azzal jelentkezett N. Schröder őrnagynál, aki a Gestapo részéről a gettósítást felügyelte, hogy híveit akarja igazolni. Az őrnagy elutasította, de Bocskor (Botskor ?) Lóránt csendőr ezredes egy kapitányt adott mellé, aki bevitte a gettóba. Napokig tartott, amíg „hívei” jelentős részét „igazolta”Körülbelül hetven személyt sikerült kimentenie a Koronkai úti téglagyárból...Mintegy tíz személyt azonban semmiképen nem sikerült igazolnia....Miután az igazolásokkal végzett, a plébános ...a kimentetteket hazaszállíttatta. A háború után írott nyilatkozatában Bocskor Lóránt közölte:...A Ráduly plébános által összeszedett akták és a Kohn Sámuel-kötet segítségével sikerült végül Bocskoréknak meggyőzniük Schröder Gestapo-őrnagyot, hogy engedjék szabadon a bözdődjúfaluiakat. A géreknek nyilatkozatot kellett aláírniuk, amelyben kijelentették, hogy nem zsidók. Akik nem írták alá, azok a német haláltáborokban pusztultak el.... A bözdődjúfaluiak 1946. augusztus 30-án írásos nyilatkozatban hozták a magyarországi hatóságok tudomására, hogy életüket Bocskor Lóránt csendőr alezredesnek köszönhetik...Ráduly plébános külön nyilatkozatban tanúsította, hogy „Botskor Lóránt alezredes által és az ő parancsára szabadultak” ki a gettósított „zsidózók” Ezúttal nyilvánvalóan a bözdődjúfaluiak mentették meg a csendőrtisztet.¹⁴

Számonkérés a háború után: A második világháborút követően, az 1946 márciusa és júniusa között funkcionáló kolozsvári népbíróóság több személyt is vád alá helyezett az észak-erdélyi zsidók gettósítása és deportálása miatt. A perben összesen 193 fő ellen nyújtottak be vádindítványt, de csak 51 fő ellen jelenléteben. A marosvásárhelyi gettóhoz kapcsolódóan, az 1946. május 22. – május 31. között lezajlott ún. észak-erdélyi gettóperben hozott ítéletével a bíróság távollétében halálra ítélte Papp János és Zalántay János csendőrtiszteket. Szintén halálra ítélték Bedő Gézá és még három csendőrtisztet, valamint Schröder Gestapo-őrnagyot. Életfogytiglani kényszermunkára ítélték – szintén távollétében – Kozma Istvánt és Körmendy Gézá, 25 év kényszermunkára Jóos Andort, 12 év kényszermunkára Gálffy Dezsőt és Hennel Ferenc vásárhelyi főjegyzőt. Ezen kívül 10 évre ítélték – jelenlétükben – Májay Ferenc korábbi polgármestert és Lax József marosvásárhelyi zsidó kereskedőt is, az utóbbi – a vád szerint – a gettóban besúgóként tevékenykedett a rendőrség szolgálatában....” Botskor Lóránt ellen per nem indult.

¹⁰ A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája.3. kötet. Függelék. Főszerkesztő: Randolph L. Braham, Tibori Szabó Zoltán közreműködésével. Park Könyvkiadó. 2006.

¹¹ Kovács András: Mondjatok Káddist egy székely faluért. Pallas-Akadémia Könyvkiadó. Csíkszereda. 1997. Kovács András: Az erdélyi szombatosság nyomában. Pallas-Akadémia Könyvkiadó. Csíkszereda. 1999. Kovács András: Útszélén fejfa. Balasi Könyvkiadó-Kriterion Könyvkiadó. Budapest-Kolozsvár. 1995.

¹² I. m. A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája. 2. kötet. Bözdődjúfalú. 1152-1154.

¹³ I. m. : A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája. 2. kötet. 750.

¹⁴ I. m. : A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája. 2. kötet. 750.

Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában őrzött iratok, Botskor Lóránt és családjának kitelepítéséről

Az alábbi dossziék álltak rendelkezésre:

1. A-288 Budapestről Hajdú megyébe kitelepítettek listája.
197. Botskor Lóránt, dr. csíkszentmártoni.
198. Botskor Lórántné, dr.
2. I/1. 9. doboz Operatív karton.
516. Botskor Lóránt, dr. csíkszentmártoni.
3. O-16527 Budapest I. ker. politikailag kompromittált személyek.
46. Botskor Lóránt, dr. csíkszentmártoni.
4. O-16616 Budapest XI. kerület területén politikailag kompromittált személyek.
31. Botskor Lóránt, dr. csíkszentmártoni.
5. V-102411 Seres János és társa.
1. Botskor Lóránt, dr. csíkszentmártoni, cső. alezredes.
6. V-84950 Jurányi Antal és társa.
1. Botskor Lóránt, dr. csíkszentmártoni, cső. alezredes.
7. V-98981 Kardos József.
2. Botskor Lóránt, dr. csíkszentmártoni, cső. alezredes.

Dr. Botskor Lóránttal kapcsolatos iratok az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában:¹⁵ A terjedelmes iratanyagból csak néhányat említünk:

Dosszié jelzete V-9898. 1. Dosszié tárgya Kardos József. Kivonat A dosszié Kardos József csendőrtörzsőrmester, valamint Csonka Kálmán nyilas pártszemlést, a párt segédhivatala vezetőjének ügyét tartalmazza. Ezen kívül különböző személyekre vonatkozó kérdőjegyek, jegyzőkönyvek, ítéletek stb. találhatók még az anyagban. Botskor Lóránt csíkszentmártoni, dr. (Botskor Lóránd) Anyja neve: Ajtay Edit, született 1896-02-07 cső. alezredes. (73-76. Botskor Lóránt nyilatkozata személyi adatairól) Legépelt kérdésekre kellett válaszolni. Lakcím, szobák száma: Bp. IV. Semmelweis u. 8. II emelet 2. ÁBTL 2.5.6-01577/1951. 1951. május 25. Belügyminisztérium. J 1577. Dr. Botskor Lóránt, 1945-ig csendőralezredes, iskolai végzettsége jogi doktorátus, tanulmányait Budapesten végezte. 1945 és 1950 között kapta a nyugdíjat, jelenleg alkalmi munkát vállal, nem dolgozik. Lakás: Bp. XI. Bartók Béla u. 124.¹⁶ A lakásban lakik még főbérliként özvegy Tóth Endréné, nyugdíjas államügyész özvegye és fia Tóth ifj. Endre, volt közjegyző, jelenleg a Fővárosi Tanácsnál dolgozik. Dr. Botskor Lóránt veje Szabó Gábor (hibás adat, Ferenc) önálló cukrász mester és felesége Botskor Judit (hibás adat, Botskor Erzsébet) külön lakik. Dr. Botskor Lóránt bérlakásban lakik, a havi bér 65 ft. Adatszolgáltató Püspöki Ferenc házfelügyelő, Bp. XI. Bartók Béla u. 124. A jelentés készült 1951. április 27. aláírta Szabó Zoltán.

Véghatározat. Kitelepítik dr. Botskor Lórántot és családtagjait, cím: Hajdu-Bihar megye, Esztár, Felszabadulás u. 4. A lakását átadni köteles és lakrészét a 6.000/19 sz. kormányrendelet értelmében birtokba veszem. 01577 Értesítés a házfelügyelő részére. A Bp. XI. Bartók Béla u. 124. alatti dr. Botskor Lóránt lakását igénybe vettem, a lakást zárolom, az új bérlő kijelöléséről a kerületi Tanács gondoskodik.

Dr. Botskor Lóránt, 1951. május 27-én fellebbezett: „A BM „Különleges Igazoló Bizottsága” mint kivételezettet igazolt, a nyugdíjam folyósítását is javasolta. 1950. szeptember 1-ig az általános revízióig nyugdíjamat megkaptam. Az elnök Réti Károly volt, a Magyar dolgozók Pártjának ma is vezető tagja. Igazoltam, hogy 1944-ben a deportálások során 60 népi származású szombatos és zsidó életét mentettem meg, akik ma Romániában a Kommunista Párt tagjai. (Felsorolja a megmentett zsidó polgárokat, akik aláírásukkal igazolták ezt.) Szombatos jogcímen Budapesten és Szombathelyen is több deportált nekem köszönheti a megmenekülését. Bátor kiállásom miatt 1944-ben mellőztek és beosztásomból lefokoztak. A BM nyugdíjam ügyében még nem döntött, számom Cstuy400. Egyszobás albérleti szobában lakom kéttagú családommal. Feleségem két helyen

¹⁵ Sipos Béla 2014. október 23-án kapta meg az engedélyt, hogy az ÁBTL-ben kutathasson.

¹⁶ Felsorolva korábbi lakásai 1945. után: Bp. V. Semmelweis u. 2. Bp. II. Batthyány u. 2. Bp. I. Buzogány u. 63.

bejárónő, 60 %-os rokkantságom ellenére alkalmi kerti munkát vállallok. 17 éves leányom a Jurányi utcai Állami Közgazdasági Gimnázium III. osztályának jeles tanulója, a DISZ (Dolgozók Ifjúsági Szövetsége) vezetőségének a tagja. A felsoroltak miatt kérem a kitelepítési végzés azonnali hatálytalanítását.”

Bp. XI. Bartok Béla út 124. Földszint 25. Mellékelve az igazoló bizottság jelentése, aláírta Réti Károly elnök, Párkányi Norbert és Márai Bernáth tagok. Meghirdetve Magyar közlöny 192/1946. augusztus 25-én. „Nyugdíjjogosultságát és rászorultságát megállapítottuk és 1946. július 4-től nyugdíja folyósítandó”. Dr. Botskor Lóránt igazolva, BM 1945. december 5-én 229. szám alatt.” A bizonyítékok ellenére Botskor Lóránt kérelmét elutasították. 01577/1-1951. Botskor Lóránt Esztár, Felszabadulás u. 4. „Kérelmét elbíráltam és nem találtam teljesíthetőnek. 1951. augusztus 1. aláírás Ciráki.”

Jurányi Antal és társai. Vizsgálati dosszié. V-84950. Tárgy Bocskor Lóránt ügye. Bocskor Lóránt volt csendőr alezredes szerepel a V 84950, V 98981 és V 102411 sz. dossziékban. Jurányi Antal volt csendőr 1946. április 26. Csepelen. Seres János főtörzsőrmester, 1946. október 28. Bp. és Kardos József volt csendőr törzsmester Bp. gyanúsítottak elmondják, 1944. november 28-án Szombathelyre vezényelték a BM-be irodai munkára. Bocskor parancsára Horvátszidányba, majd Németországba mentek. Egyéb adattal Bocskor Lórántra vonatkozóan nem rendelkezünk. Bp. 1955. február 21. Készítette Fisch József áv. százados. Jövőhagyta Géro Gergely áv. százados. A V 84950 sz. dossziéba lerakva.

1954. május 23. BM IV/1 alosztály. Szigorúan titkos. „Kérem Botskor Lóránt cső. alezredes személyére vonatkozó kitelepítési iratokat tanulmányozás céljából kiadni. A fenti okmányok a Személyi Igazolások Osztályán fekszenek el.” Rajnai Sándor áv. alezredes, osztályvezető. Szeifert József áv. százados, alosztályvezető. Sajátkezű aláírások.

Budapesti Rendőrfőkapitányság, Politikai Osztály, Területi alosztály, 1967. július 25. Jelentés. Szigorúan titkos! Jelentem, hogy 1963-tól az alábbi „F” dossziés csendőrök jöttek fel vidékről és telepedtek le Budapest területén: Dr. Botskor Lóránt 71 éves csendőralezredes. Újvári Lajos v. őrnagy.

Ismereteink szerint Botskor Lóránt kitelepítéséről, a zsidómentésről családi körben sem beszélt. Köztudott, hogy akiket még az 1950-es években elítéltek vagy internáló táborba vittek, azokat szigorú hallgatásra is kényszerítették. Aláíratnak velük egy nyilatkozatot, hogy a velük történtek szigorú államtitoknak minősülnek, és ha erről bárkinek beszélnek, azonnal visszakerülnek oda, ahonnan szabadultak. Igaz, később nem készültek ilyen dokumentumok, ennek ellenére féltek az emberek. Elég volt, ha valaki társaságban forradalomnak nevezte, amit a hivatalos politika ellenforradalomnak minősített, máris elítélhették izgatásért. Botskor Lóránt esetében ezt a nyilatkozatot nem találtuk meg. Boldog Gyöngyi édesapja Boldog Gyula^{17 18} esetében, a következő szöveg volt: „Tudomásul veszem, hogy az internáló táborral és a táborban lévő személyekkel kapcsolatos minden hír, vagy adat „állami titkot” képez. Az „állami titok” megsértését a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1951. XXI. sz. rendelete 10 évig terjedhető börtönbüntetéssel sújtja – amennyiben a cselekmény súlyosabban nem minősül.”

A Botskor (csikdelnei- és csíkszentmártoni) család iratai, az anyai ág családfái

Botskor de Csikdelne et Csíkszentmárton.¹⁹ 134. T. 8. Nemessége ősi székely jogon alapszik. – (1614. évi Bethlen Gábor-féle nemesi összeírás Udvarhely vm. lt.). – Egyik ága címerében a bocskort használja. – Botskor Lászlónak 1789. évben használt c. p. – Gróf Teleki lt. Dipl. oszt. 881. A család címere:

¹⁷ Dosszié típusa: Vizsgálati-dosszié. Dosszié jelzete V-108937. Dosszié tárgya Boldog Gyula, dr.

¹⁸ Boldog Gyula Sz.: Budapest, 1920. szeptember 23. Meghalt: Budapesten, 2002. január 10-én. Recskén volt internálként: 1950 -1953. ÁBTL 1953. augusztus 15. Recsk. Határozat Boldogh Gyula rendőrhatalósági őrizetét (internálását) megszüntetem.

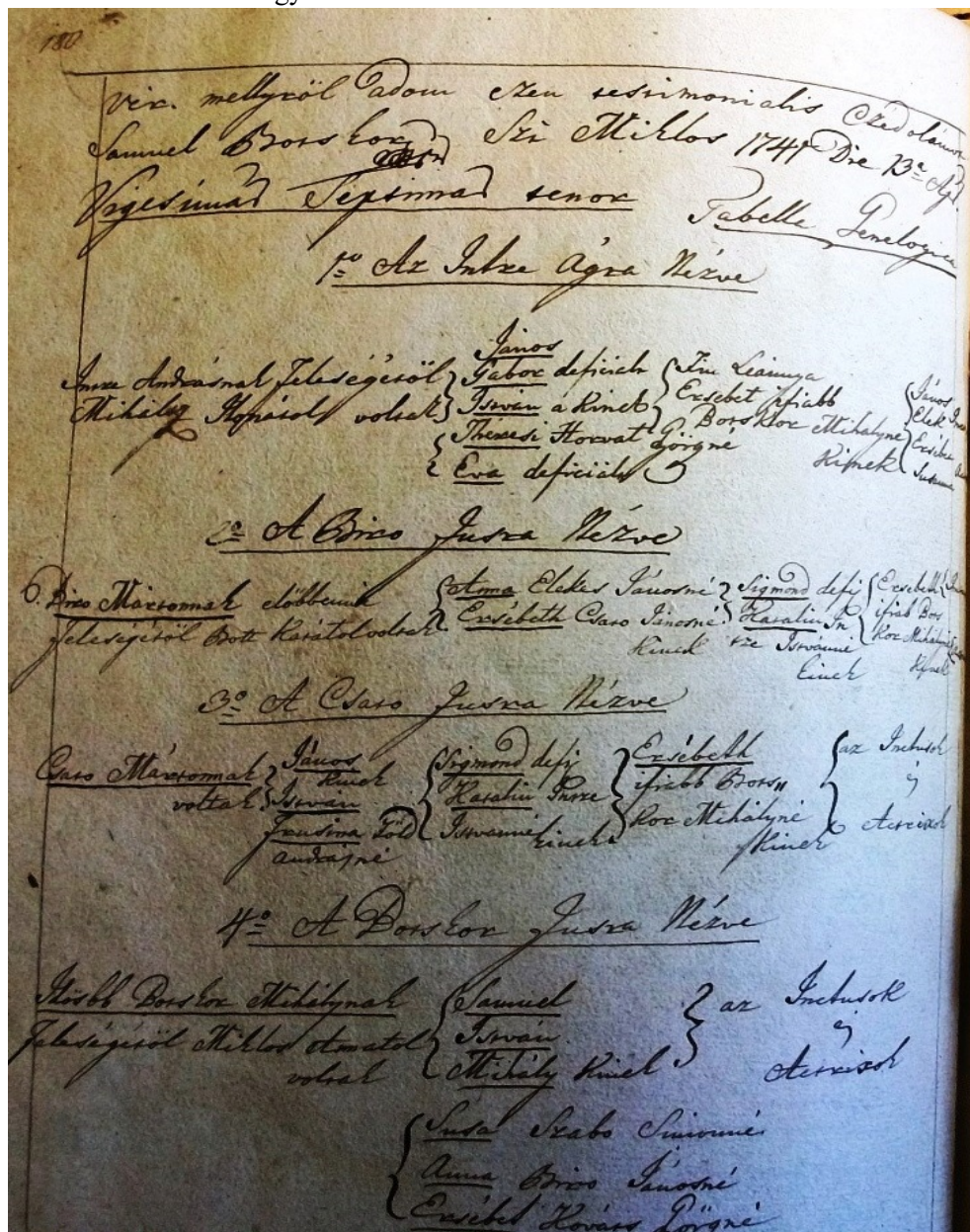
¹⁹ Magyarország címeres könyve. (Liber armorum Hungariae) Arcanum DVD IV. kötet.

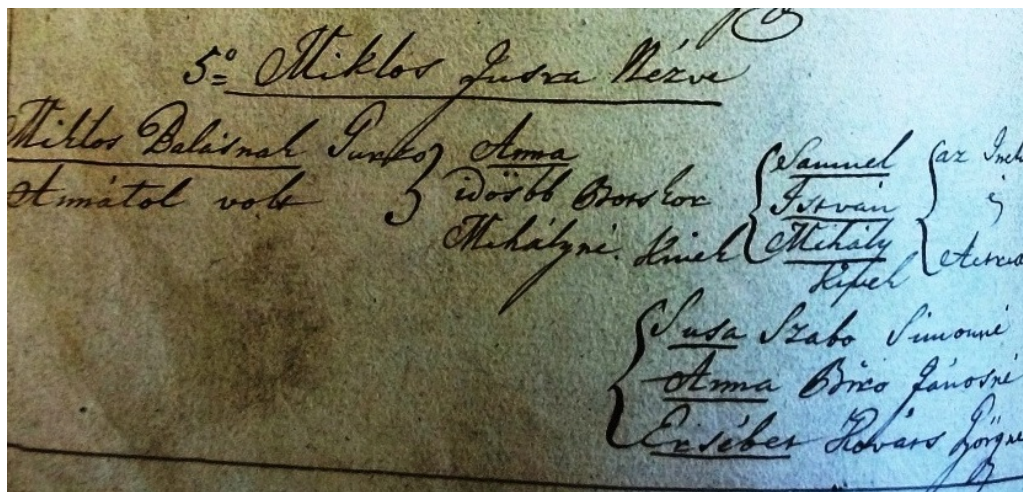
Botskor (csíkdelnei) címer

Az 1500-as években a „cs” (Bocskor) betűt „ch” (Bochkor) és „cz”-vel, (Boczkor illetve Boczykor) 1770-1850 között „ts”-sel, (Botskor) 1850 után „cs”-vel, (Bocskor) vagyis kiejtés szerint írták. Botskor Lóránt többnyire a Botskor nevet használta. A leszármazási igazolásra a születési anyakönyvek és a hiteles periratok szolgáltak. A kapcsolat megteremtése nem volt nehéz, 1755-ig kellett visszamenni, mert minden ág őseit a produkcionális per 1755-ig igazolta. Megkönnyítette ezt, hogy Csíkszentmártonban 1709. Csíkdelnén 1717. óta a római katolikus plébánia anyakönyve megvan és a csíkdelnei ág régi iratai 1685-ig visszamenőleg Csíkdelnén Botskor Benedek kutatásai alapján az 1930-as években megkerültek. A Botskor ágak ismert első letelepedési ideje és helye: 1569. Csíkszentmárton és Szeretszeg (jelenleg Tusnád része Hargita megyében), 1575. Csíkszentgyörgy, 1599. Csíkcekefalva, 1602. Csíkkozmás, 1643. Kászon, Csíkszentsimon, Csíkszentimre, 1685. Csíkdelne. (Botskor Lóránt: OSzK 1958/28) A Botskorok ősei és számos leszármazottja a családnak Hargita megyében, Csíkszereda környéki falvakban élt és vallásuk katolikus volt. A család eredetének helye tehát Csíkszentmárton, Csíkszékből a nemek és ágak tartozását nem lehet megállapítani, így a Botskor név eredete is ismeretlen, az ősi személynevek közé sorolhatjuk. A monda szerint egy tatár betörés alkalmával a bekerített székely csapat megmenekülését egy Botskor ősnak köszönheti, mert indítványára a bocskorukat fordítva húzták fel, így a lábnyom a tatárokat félrevezette és így az egész székely csapat megmenekült. Így maradt a Botskor név a családra. Az MNL OL-ben található nemességigazolási perirat szerint (lásd J-7 B. perkötet kivonatát) melyet 1754. január 14-én indítottak meg, a család csíkszentmártoni birtokát az első foglalás ősi jogával bírt székely öröksége alapján 1570. óta kimutathatóan bírja, ezért a család időtlen időktől fogva nemességet élvezett. Az új felpereseket a királyi tábla igazi, valóságos Bochkor (Botskor) Márton 1570. március hóban megadományozott őstől származásukat levezető nemeseiknek nyilvánítja. A csíkszentmártoni székely örökség közel 400 év óta, a kisbirtokos Botskor családtagok kezében van. A család nemeslevelet vagy armalist nem kapott, de nem is kért, mert az elsőfoglalás jogánál fogva, mindig székely nemesi szabadságot élvezett. Ezt a jogállását mindvégig megtartotta. Botskor Mihályné II. született (továbbiakban sz.) Intze Erzsébet 1789. február 19-én bekövetkezett halála után tetemes adósságot hagyott gyermekeire. Özvegy Betegh (csíktusnádi) Antalné, sz. Botskor Erzsébet és Akler (illetve Aichler) (leitmeritzi) Józsefné, sz. Botskor Zsuzsa, (*1744.-†1814. január 28.) mint felperesek, testvérük Botskor János ellen transzmisszionális osztályos pert indítottak 1797. május 31-én. A per alapja a leányokat megillető rész az Intze-, Csathó-, Bíró-, Miklós- és Botskor-családoktól örökölt ingatlanokból. Botskor János (*Csíkdelne, 1732. február 2.-†Csíkdelne, 1814. november 25.) és Botskor Elek (*Csíkdelne, 1738.-†1812. február 19.-1813.), valamint leánytestvéreik Botskor Erzsébet (*1733. október 27.-†1812.-1817. között), és Botskor Zsuzsa (*1744.-†1814. január 28) között 22 évig (1797.-1819.) tartott a per, s időközben a felperesek és az alperesek is elhunytak. A perirat 256 oldal, egyedül megmentett családi okmány. Botskor Lóránt 1951. június 11-én a MNL OL-ben letétbe helyezte, ott Botskor család iratai, Botskor pereskönyv címszó alatt megtalálható. A csíki alsó nemesszék a felperes leányokat 1807. május 24-én keresetükkel elutasította, ezt 1811. május 14-én a derékszékhez fellebbezték. A derékszék 1811. június 11-én a keresetet csak az Intze-, Csathó- és Bíró-jussra ismerte el. Az alperes Botskor János 1812. február 19-én a marosvásárhelyi táblához fellebbezett. Az iratok 1817-ig a táblánál feküdtek, közben a felperes (Botskor Erzsébet és Botskor Zsuzsa) és alperesek (Botskor János és Botskor Elek) meghaltak. 1817-ben Sándor László Csíkszéki asszessor (ülnök) Betegh (csíktusnádi) Ignácz nevében felszólítja Botskor János fiait, Pált, Zsigmondot és Mihályt, hogy az ősi ági vagyona egyezzenek meg. Botskor Pál a felhívást 1817. április 20-án Nagysármásra, Botskor László I. testvérének megküldte. Az eredeti Botskor Lóránt birtokában volt. A vagyont 1819-ben Gyimeslakon arányosan felosztják. A fiúág nevében Botskor Pál és Zsigmond, a leányág nevében Betegh Ignácz (Botskor Erzsébet és Betegh Antal fia) gyergyói asszessor írta alá. A 22 éves per ezzel befejeződött. A per iratai magyar és latin nyelven íródtak néha keveredett a két nyelv. A periratok bár 1797.-

1819. között keletkeztek, de mindig volt utalás az előzményekre, az 1726.-1735-ös, néha a korábbi évekre. A családfákat is közölték, mivel a rokoni kapcsolatokat is feltárták. Sok tanút hallgattak meg, akik általában idősek voltak és emlékeztek Botskor Mihály I. őseire, leszármazottaira, rokoni kapcsolataira és a birtokviszonyokra. A tanúknak meghatározott kérdésekre kellett választ adniuk, a kérdések mindegyik tanú esetében azonosak voltak. A tanúk korát minden esetben megadták, így tudjuk a születésük évét is. A tanúk vallomásai alapján a Botskor család férfi és főleg az anyai (női) ága is ismertté és kutathatóvá vált. A periratokból látható, hogy nem szép dolog a családtagok közötti pereskedés, de ennek köszönhető az, hogy a Botskor és rokon családok családfái abban a korban is levezethetővé váltak, amikor még kötelező anyakönyvezés nem volt. A periratokból a családfa levezetés²⁰ egy része:

²⁰ MNL OL P 875. 180-182.

Periratok az Incze, a Bíró, a Csató, a Botskor, és Miklós jussokra nézve. Családfa adatok.

A Miklós jussra nézve. A Miklós (csíkszépvízi) család családfája.

A1. Miklós Balázs²¹ (*1655. k.–†Dărmănești, ma Dormánfalva Moldvában 1701.-1703. április 9.) Θ Gurzó Anna (*1659. k.–†1703. április 10. után). Θ 1685. 1689-ben Csíkszentmihályon megyebíró. Miklós Balázs csíkszépvízi asszessor, (ülnök) 1687.-1701.²² 1687-ben Csíkban a határokat bejárták²³:... „csíkszépvízi Miklós Balázs felcsíki esküdt asszessorral, Bíró István bíróval, madarasi lakossal, ...Bíró Mihállyal, lófővel, vacsárcsi (csíkvacsárcsi) esküdttel,”... 1703. április 10-i iratból: „Csíkdelnén élt Intze Andrásné fiaival Intze Gáborral és Intze Istvánval, néhai Intze János árvája Intze Sámuel, ez utóbbi leányai Intze Éva és Intze Terézia. Intze Istváné volt a kőház az egyéb épületekkel.” Említve van Intze Sámuel, továbbá néhai Miklós Balázs uram özvegye, akinek zálogban volt birtoka Csíkszépvízen.” Felsorolták, hogy az egyes jobbágyságok kiké voltak. Részletesen fel van sorolva az, hogy ki mennyit örökölt a földekből és a jobbágyságokból és cigányokból. Az öröklést igazságosnak minősítette az irat. 1776-ban a Miklós (csíkszép-vízi) család²⁴ produkált, (nemességet igazolt).²⁵

B1. Miklós Anna. Θ Botskor Mihály I. (*1663.- †1740.)

Az Intze jussra nézve. Az Intze (menasági, csíkszentsimoni majd csíkdelni) család családfája

A1. Intze András (*1626.-1628. -†1703. április 10. előtt), Θ Miháltz (altórjai, kézdi-polyáni) Ilona (-†1703. április 10. után) Incze András I. Rákóczi Györgytől menasági lófőséget kap 1655-ben. Anno 1766. 16n Apr. „...Tanúk bizonyításából igazolva van, hogy néhai Intze András egyik fiának úgy mint Intze István-nak egyetlen egy leánya volt, Erzsébet...”²⁶ Incze András delnei, felcsíki alkirálybíró 1671-ben vallomást tett, abban az ügyben, hogy Dacó János, mint főtiszt, igényelheti-e, hogy a csíkiek az Ő magánbirtokán fizetés nélkül dolgozzanak ? A válasz, nem kötelezhették Őket ingyen munka végzésére.²⁷ 1694. február 15-én a tatárok beütöttek Csíkba, Felcsíkot kirabolták és elhurcolták Miklós Péter feleségét és családját, Incze Andrásné úrnő egész családját és jobbágyságait, férje kivételével, valószínűleg Delnéről...²⁸. Incze András (csíkszentsimoni) jelenlétében Csíkszentsimonon 1729. április 24-én kiegyezett Endes Miklós

²¹ Jelölések: *=a születés vagy kereszteselés időpontja, Θ=a házastárs (férj vagy a feleség) neve, a házasságkötés időpontja, †=a halál időpontja, helye, k.= körülbelül, nincs pontos adat, de becslést lehetett végezni.

²² Endes Miklós dr.: Csík, Gyergyó, Kászton székek (Csík megye) földjének és népének története 1918-ig. 1938. Reprint kiadás. Akadémiai Kiadó. 1994. 128.

²³ A bejárás a Thököly féle lázadással volt összefüggésben. Késmárki gróf Thököly Imre (Késmárk, 1657. szeptember 25. – Ízmit, 1705. szeptember 13.) kuruc hadvezér, 1682.–1685. között Felső-Magyarország, majd 1690-ben Erdély fejedelme.

²⁴ Endes Miklós i. m. 223.

²⁵ 1842-ben a csíkszépvízi Miklós katonacsalád nemessége újra igazoltatott. Endes Miklós i. m. 260.

²⁶ MNL OL. P 875 - Botskor család. 1637-1848 pereskönyv, (541/1951.02) 222.-223.

²⁷ Endes Miklós i. m. 126.

²⁸ Endes Miklós i. m. 162.

László Pállal, hogy utóbbi kifizette a tatároknak fizetett váltságdíjat, amivel ősei tartoztak az időközben elhunyt Endes Györgynek, aki a kölcsönt 1694. június 9-én adta. Az ún. tatár per 1705-ben kezdődött és az ősiség eltörlésével 1853-ban szűnt meg. Ez a per 148 évig tartott, mert a kölcsönért Endes György és utódai a hitelezők birtokait lekötötték.²⁹ Miháltz Ilonát 1703. április 10-én özvegyként említik, vagyis Intze András ekkor már nem élt.

B1. Intze János (-†1703. előtt)

C1. Intze Sámuel.

B2. Intze István (-†1715-1720) ♂ Csató Katalin. (-†1715. k.) A birtokot és a házat az egyház kobozta el Intze Istvántól, azért mert egy ünnepség után lovon addig üzte a helyi plébánost, amíg annak a „szem-érem testén” olyan súlyos sérülései lettek, hogy harmadnapon belehalt. Leánya Intze Erzsébet fiatalon árván maradt,³⁰ először öreg Mikes Mihály vette szárnyai alá, majd amikor ő meghalt, akkor Mikes Ferencnél lakott. Mikes Ferencné kérelmére elkobzott jószágát a kőházzal együtt, ingyen visszakapta (1715.-1721. között, tehát gyermekkorában) [Mártonffy György](#)³¹ erdélyi püspöktől. A Periratok alapján 1715-ben Intze István még élt és az ősi házban maradt. A periratban említve van az 1732. július 15-én Csíkszépvízen történtek, ami a per alapját képezte: Fel van sorolva Botskor Mihály és felesége Intze Erzsébet, továbbá szülei néhai Intze István és néhai Intze Istvánné, Csató Katalin.

C1. Intze Erzsébet, (*Csíkelne, 1708.-†Csíkelne, 1789. február 19.) fiú-leány³², ♂ Botskor Mihály II. (*1705.- †Csíkelne, 1785. március 9.)

B3. Intze Gábor aki Def., nem maradtak utódai.

B4. Intze Thrési (Terézia) (-†1726. előtt) ♂ Horváth (felsíkszéki) György.

C1. Horváth Ágnes, (*1713.-†1791. után), ♂ Zonda (golyári) György (-†1791. előtt) 1791-ben Zonda György özvegye, sz. Horváth Ágnes 78 éves tanú Kézdiszéken Polyánban³³ élt, ahol a rokon Miháltz család tagjai is éltek.

B5. Intze Éva (-†1715. előtt) deficiált,³⁴ nem maradtak utódai.

Botskor Mihály I. által 1738. május 29-én szerkesztett és 1744.-ben ugyancsak májusban tűz által elégett végrendelet fennmaradt töredéke.³⁵ Az eső oldal:

²⁹ Endes Miklós i. m. 170.

³⁰ Botskor pereskönyv. 17.

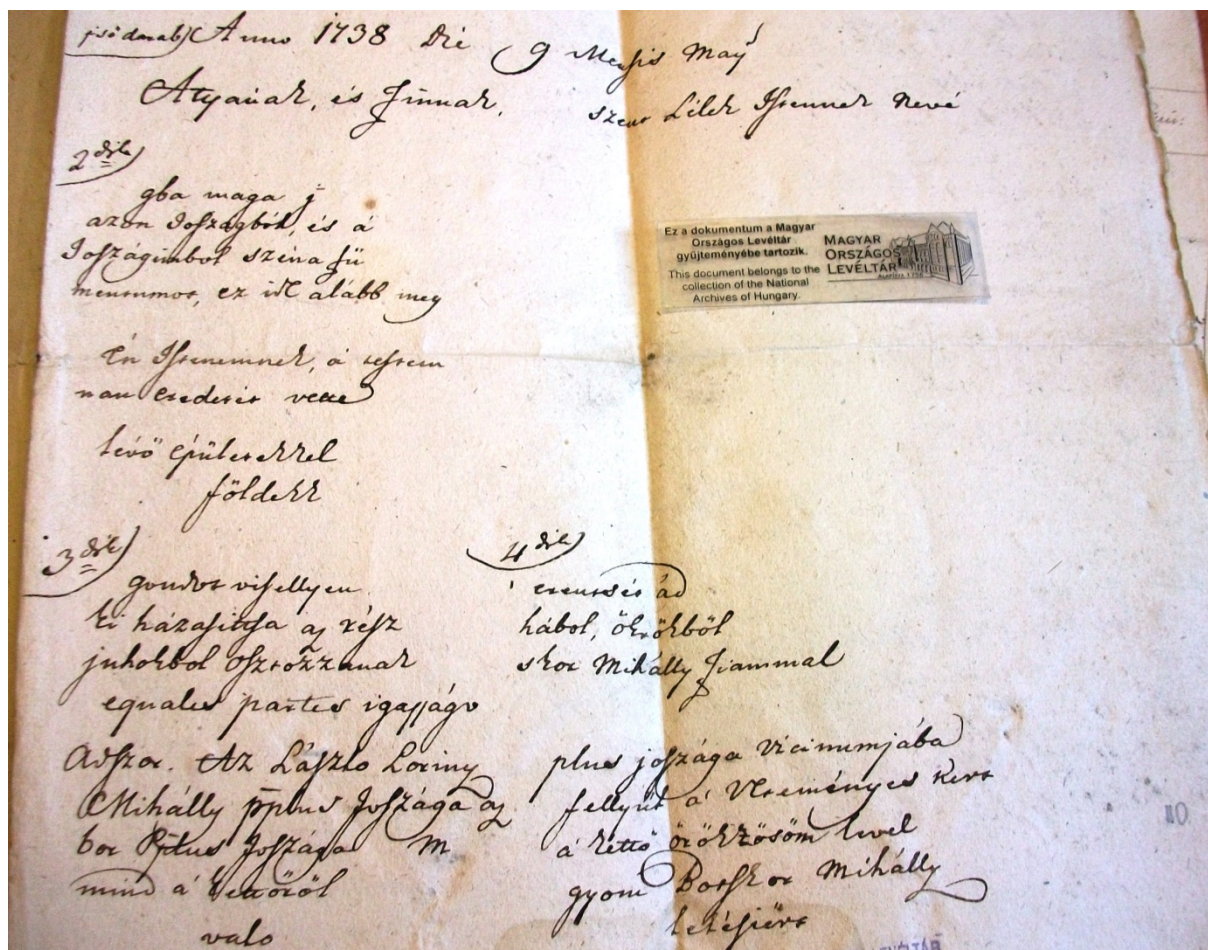
³¹ Báró Mártonffy György püspök volt 1713. február 18. - 1721. szeptember 5. Intze Erzsébet tehát az apjától elkobzott jószágát 1721. szeptember 5. előtt, valószínűleg 1720-ban, 12 éves korában kapta vissza, amikor már szülei nem éltek.

³² „A törvények viszonylag pontosan szabályozták az utódok öröklési rendjét: az 1555-ben összeírt törvények alapján véve az 1451-es, Marosvásárhelyen elfogadott szabályozást részletezik: a földet a fiú öröklí, de köteles a leánytestvért „a maga székének törvénye szerint” kiházasítani. Abban a családban, amelyben fiú örökös nem volt, a „leány olyan örökös az atya örökségében, mint a fiú” (ti. a maga családjában). Ez pedig nyilvánvalóan a fiú-leány intézmény törvényességére és akadálytalan működésére mutat.” [Egyed Ákos: A székely örökség és jelentősége a székelyek történelmében](#). Korunk. 2007. Július.

³³ Kézdispolyán neve 1899 óta Kézdiszentkereszt. Kovászna megyében található.

³⁴ Deficiált, továbbiakban Def.

³⁵ MNL OL P 875 - Botskor család. 1637-1848 pereskönyv. 10-12.

Botskor Mihály I. végrendelete 1738.

Botskor Mihály
Nobilis

Botskor Mihály II. eredeti aláírása, 1732. október 30-án.

A Bíró jussra nézve. A Bíró (vacsárcsi) család családfája

- A1. Bíró (vacsárcsi) Márton. (*1630. k.-†1702. május 13.-1703.) 1. ♂ Bott Katalin, 2. ♂ N. N. 1672-ben Bíró Márton házánál felvett jegyzőkönyv. 1688-ban Csíkmegyei nemes Bíró Márton, Szabó (csíkdeleni) Miklós, Csató Márton és fiai Csató János és Csató István, Pap Miklós, Sándor István, néhai Darabos György, Geréb (ilyefalvi) János, Csató Márton és fiai adósági, záloglevelei. Egy tanúvallomás szerint 1703-ban Bíró Márton halála után szállott leányaira a Bíró juss. 1702. május 13. Vacsárcsi (Vacsárcsi falu Hargita megyében.): Nobiles: Bíró Márton.
- B1. Bíró Anna, ♂ Elekes (gyergyóújfalui) János.
C1. Elekes Ferencz
- B2. Bíró Elek.
- B3. Bíró János.
- B4. Bíró Erzsébet ♂ Csató János. 1728. július 17. Fekete Gergely oláh ember megölte Zabolai Miklós, Mihály nevű jobbágyát. Fekete Gergelyt Csató János mentette meg a súlyosabb büntetéstől.
C1. Csató Zsigmond, (*1700.-†1752.) ♂ Gáborfi Anna (-†1760. után). Csató Zsigmondnak nem lévén utódai mindent, testvére Csató Katalin, Intze Istvánné leánya Intze Erzsébet örökölt.
C2. Csató Katalin, (-†1715. k.) ♂ Intze (csíkdeleni) István.
D1. Intze (csíkdeleni) Erzsébet, ♂ Botskor Mihály II. (*1705.-†Csíkdelen, 1785. március 9.)
- B5. Bíró Zsuzsanna, 1. ♂ nemes Czíkó (mindszenti) János, 2. ♂ Nemes László Désen.

- B6. Bíró Krisztina, 1. ⚭ Töltséres Ferenc, (első férjéhez 18 éves korában ment, apja ezután meghalt.),
2. ⚭ Sánta Kelemen, deák.

A Csató jussra nézve. A Csató (csíkdelnei) család családfája

„1604-ban Sz. Imréről Botskor János hadnagyságából lustrál Csató András. 1619-ben lustrálnak Csatószegegről Csató Márton, Csató János és Csató Máté 1643-ban lustráltak Delnéről. Csató Jánosnak fiai: Csató Mihály, Csató György, Csató István, Csató Márton, akik I. Leopold királytól 1659-ki augusztus 23-án kelt czimeres nemesítő levelet nyernek, mely Magyarországon Bars vármegyében kihirdettetett. A csíkdelnei Csatók 1659-ben nyert címere ez: a paizs kék mezejében kék mezőben hármás dombon vörösbe öltözött kar, nyíllal átütve, és egy fehér-piros zászlót lengetve. A paizs fölötti sisak koronáján ugyanazon ábra van. Foszladék jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.”^{36 37 38}

Csathó (csíkdelnei) címer

- A1. Csató Márton. 3 gyermeke (1700. március 16.-án) Nagy Iván szerint, „Csató Márton apja Csató János 1643.-ban Delnén lustrál. Csató Márton 1659-ben czimert kap I. Leopold királytól. Csató Márton és fiai János és István vagyoni ügyei, pereit 1685.-1760.”
- B1. Csató Fruzsina, Furus (*1644.-†1711.) ⚭ Zöld András. (*1650.-†1710.) Apja Zöld Mihály (*1615.-1620 k.-†1681.-1702.) akinek 4 fia Zöld István, Zöld János (*1695-†1770), Zöld Tamás és Zöld András, (1681-ben falusbíró) akik 1702-ben mint „osztó atyafiak” a vagyonon osztottak. Zöld Mihály apja Zöld Márton (*1590. k.-†1643 után.) A Zöld (madéfalvi) család lófő familia volt. Endes Miklós szerint 1742-ben „hadi érdemeik” elismerésképpen kaptak Mária Teréziától nemeslevelet.
- C1. Zöld Péter (-†1730. előtt) ⚭ Jártó Erzsébet (-†1730 után).
- D1. Zöld János I. (*1695 k. -†1770. k.) ⚭ Olti (madéfalvi) Katalin (*1703.-) ⚭ 1721. július 6. Olti Katalin apja Olti Péter.
- E1. Zöld János II. 1788. február 15. Zöld János, Botskor János és Csató Antal közötti osztályos egyesség.
- E2. Zöld András.
- E3. [Zöld Péter](#) székely missziós pap (*Csíkmádéfalva, 1727. szeptember 21.-†Csíkrákos, 1795. június 25.) az 1762-64-es székelyföldi események (a madéfalvi vérengzés) egyik főszereplője. az 1764-es, kényszersorozások elleni székely tiltakozás egyik vezetője. Miután a tiltakozás vérfürdőbe torkollott, Zöld Péter római katolikus lelkészt négy év börtönre ítélték, azonban sikerült megszöknie, majd Moldvába, az ott élő csángók közé ment. A csángókról szóló írásai a moldvai magyarokról szóló első ismertetőknél számítanak. Időközben amnesztiát kapott, majd hazatért és Csíkrákoson lett plébános, itt is halt meg.
- B2. Csató János. (-†1746. előtt) Említve 1694. 1700. 1702.³⁹ ⚭ Bíró Erzsébet. 1699. március 28. Csató

³⁶ Nagy Iván: Magyarország családai. III. kötet. 117-118. Csathó (csíkdelnei) család alapján a fontosabb kiegészítések, amik összhangban vannak, illetve kiegészítik a Botskor Lóránt által összegyűjtött periratokat.

³⁷ Kempelen Béla III. kötet: Csató (csíkdelnei)

³⁸ Siebm. 107., erd. 263.

³⁹ Endes Miklós i. m: 520-540. II. Függelék. Regestrum sedis Siculicalis Csík Superioris. 1702. 1702-ben Csík megyében összeírt szabad székelyek jegyzéke. Delne. Nobiles: Gabriel Incze (Intze Gábor), Joannes Csató (Csató János), Michael Botskor (Botskor Mihály I.), Stephanus Csató (Csató István).

János és neje Bíró Erzsébet beleegyezését adja György Mihály és Mihály Erzsébet jobbágysági felszabadításába. 1700. április 22. Csató Márton halála után osztozkodtak fiai: János, István és leánya Fúrus. 1734. június 12. Csató János, Csató Zsigmond és Intze Gábor közötti megegyezés, zálogbirtok tisztázása.

C1. Csató Zsigmond, (*1700.-†1752. április 5.) ⚭ 1732. Gáborfi Anna (-†1760. után). 1752. özvegy Csató Zsigmondné, Gáborfi Anna követelése, Botskor Mihályné II., Intze Erzsébet fizesse ki a kárát.

C2. Csató Katalin, ⚭ Intze (csíkdelnei) István.

D1. Intze Erzsébet, ⚭ Botskor Mihály II. Csíkdelnén Intze Erzsébet Csató Zsigmond udvari consiliarius (tanácsos) összes vagyonát örökölte, de többek között e miatt volt a hosszas pereskedés.

B3. Csató István.

Csató Zsigmond saját kezűleg írt és aláírt nyilatkozatában utasítást ad Botskor Mihályné, sz. Intze Erzsébetnek (akinek édesanyja Csató Katalin Csató Zsigmond húga) a jövőben lefolytatandó peres és peren kívüli ügyeinek vitelére. 1733. július 19.⁴⁰

En' alább meg írt obligátióm arra magamat, perentes
 hogy én annál fogva arra, hogy nemcsak dectus: ittább
 Botskor Mihályné Intze Erzsébet húgom által ha
 mi preceptiói ellenem lépnék, akár mifélek azóhoz monom
 Divisio Causájával edgyig megvárakozni és Zámolás
 hogy minden preceptióinak Causája azom Divisio Causájával
 edgyig járjon, amint reméltésem és álljon meg is:
 ellenben ezekre én is obligátióm magamat fogadom
 attól, hogy én is arra kösse magát, hogy ő Zámolás
 meg legyen: hogy én is azom Causával assumáltassam min
 den ő Zámolás felfelfedő preceptióinak Causáján
 a peres azom Divisio Causájával járjon mind végig.
 Signed dectus, 19th July, 1733.

Csató Zsigmond.

Csató Zsigmond nyilatkozata

A Miklós (csíkszépvízi) család felmenő ágbeli leszármazása. A Gurzó (csíkszentmiklósi) és a Sajgó (csíkszenttamási) család

A1. Kelemen Bálint. (Lehet, hogy nagyernyei vagy mádéfalvi vagy alsócsernátoni)

B1. Kelemen Mihály.

C1. Kelemen Erzsébet, ⚭ Intze Balázs.

D1. Intze (Intzeh) Borbála, ⚭ Gurzó János.

E1. Gurzó Mátyás, ⚭ Sajgó N.

F1. Gurzó Judit, ⚭ Boros György.

G1. Boros Anna, ⚭ Sándor Mihály.

⁴⁰ MNL OL P 875 - Botskor család. 1637-1848 pereskönyv. 167-168.

- H1. Sándor László.
- F2. Gurzó Anna. ⚭ Miklós (csíkszépvízi) Balázs. (1689. Csíkszentmiklós, megyebíró, 1681. majd 1687.-1702. asszesszor)
- G1. Miklós Anna. ⚭ Botskor Mihály I. (*1663.- †1740.)
 - H1. Botskor Sámuel.
 - H2. Botskor István.
 - H3. Botskor Mihály II. (*1705.- †Csíkelne, 1785. március 9.)
 - H4. Botskor Anna, Bíró Jánosné.
 - I1. Bíró Krisztina.
- E2. Gurzó István.

Siebmacher's Wappenbuch Sajgó, I. család címere:

Sajgó címer

- A1. Sajgó (szenttamási) Márton.
 - B1. Sajgó (Saigo, Saygo) Ferencz I. 1635-ben Csíkszenttamáson (Hargita megyében) élt, 1635. november 4-én jelentést küld Csíkszék főtitizteinek, s ez az első okirat, amelyben a csíki derékszék előfordul.
 - C1. Sajgó N. ⚭ Gurzó Mátyás.
 - D1. Gurzó Anna. ⚭ Miklós (csíkszépvízi) Balázs.
 - E1. Miklós Anna. ⚭ Botskor Mihály I. (*1663.- †1740.)
 - D2. Gurzó Judit. ⚭ Boros György.
 - D3. Gurzó István.
 - E1. Gurzó N. ⚭ Boros György.
 - E2. Boros N. ⚭ Sándor Mihály.
 - H1. Sándor László.
- B2. Sajgó János I.
 - C1. Sajgó János II.
 - C2. Sajgó Ferencz.
 - D1. Sajgó Gáspár.
 - D2. Sajgó István.
 - D3. Sajgó III János.
 - D4. Sajgó Imre.

A Miháltz (altórjai és gelenczei, pollyáni, ma kézdiszentkereszt) család családfája

Miháltz vagy régebben Mihacz, Michatz, Mihalch de Doboly, alsótorjai Mehych, Mykacz de Thorya, Myhalcz (altórjai és gelenczei, pollyáni, ma kézdiszentkereszt) családfa. Források: Nagy Iván. VII. kötet. 468. [Miháltz család. \(gelenczei.\)](#), [Sándor Imre: A Gelenczei Mihálcz család](#),⁴¹ továbbá lustrák).

Siebmacher's Wappenbuch: Miháltz v. Gelencze. A család címere:

⁴¹ Ld.: Sándor Imre: A Gelenczei Mihálcz család (címerajzzal). Genealógiai Füzetek 1 (1903). 4–8. tanulmánya alapján a Mihálcz családfa, kapcsolata az Apor családdal és a Kézdi-Polyáni ág. A Mihálcz család bölcseje Gelencze, honnan Aldobollyra, Alsó-Torjára, Mihálczfalvára, Dálnokra, Ilyefalvára, Pávára és Kézdi-Polyánba származott. A családfa forrásai Halmágyi István feljegyzései, Mike Sándor adatgyűjteménye, a lustrák és okiratok.

Miháltz címer

A Miháltz családfa. (Botskor Lóránt. MOL. P 875.)

A1. Miháltz Ferencz I. (*1605.-1610 k.-†1666. után) Kézdi-Polyánban (Kézdiszentkeresztben) élt. Apafi Mihály Mihálcz (polyáni) Ferenczet egyik biztosul nevezi ki a háromszéki Kálnok falusi reformátusok és unitáriusok számbavételére s a vitás templomnak a többségben lévő felekezet számára átadására. Kelt Balásfalván 1666. április 14.⁴² (Apja Miháltz Gábor vagy András. Miháltz Gábor szerepel az 1614.-es lustrában, Gelenczében lakott, Kászonba házasodott.)

B1. Miháltz Ferencz II.

C1. Miháltz József. Def.

C2. Miháltz Anna.

D1. Miháltz Krisztina, ♂ Galló Imre.

C3. Miháltz Júlianna. ♂ László Pál. Csíkszentimre.

D1. László Zsigmond. ♂ Bors Barbara.

D2. László József.

D3. László N.

D4. László Zsuzsa.

⁴² Szádeczky Lajos: SzOklTár. VI. kötet. 309.

- D5. László Sára.
- D6. László Barbara.
- D7. László Erzsébet. ⚭ Gelenczy Miklós.
- B2. Miháltz János.
 - C1. Miháltz Sámuel.
 - D1. Miháltz Klára. ⚭ Futásfalvi Lukács.
 - D2. Miháltz Krisztina.
 - D3. Miháltz Elek.
 - D4. Miháltz Gáspár.
 - D5. Miháltz János.
 - D6. Miháltz Antal.
 - D7. Miháltz Zsuzsanna.
 - D8. Miháltz Anna ⚭ László (gyergyói) István.
- B3. Miháltz Ilona. (*1630.-1636 k.-†1703. április 10. után) ⚭ Intze András (*1626.-†1678.-1703.)
 - C1. Intze János. (-†1703. előtt)
 - D1. Intze Sámuel.
 - C2. Intze István. ⚭ Csató Katalin.
 - D1. Intze Erzsébet. (*1708.-Csíkelne, †1789. február 19.) ⚭ Csíkelne, 1733, Botskor Mihály II. (*1705.-†Csíkelne, 1785. március 9.)
 - E1. Botskor János.
 - E2. Botskor Erzsébet. ⚭ Betegh (csíktusnádi) Antal.
 - E3. Botskor Elek, ⚭ Pekri (petrovinai) Mária, Anna.
 - F1. Botskor Imre, ⚭ Bács Anna.
 - E4. Botskor Zsuzsanna.
 - C3. Intze Gábor. Def.
 - C4. Intze Terézia. Horváth (felcsíkszéki) György.
 - D1. Horváth Ágnes. (*1719.-†1797. után), ⚭ Zonda (golyári) György (-†1797. előtt)
 - D2. Horváth Anna.
 - D3. Horváth Júlia.
 - D4. Horváth Éva.
 - C5. Intze Éva. (-†1715. előtt) Def. nem maradtak utódai.

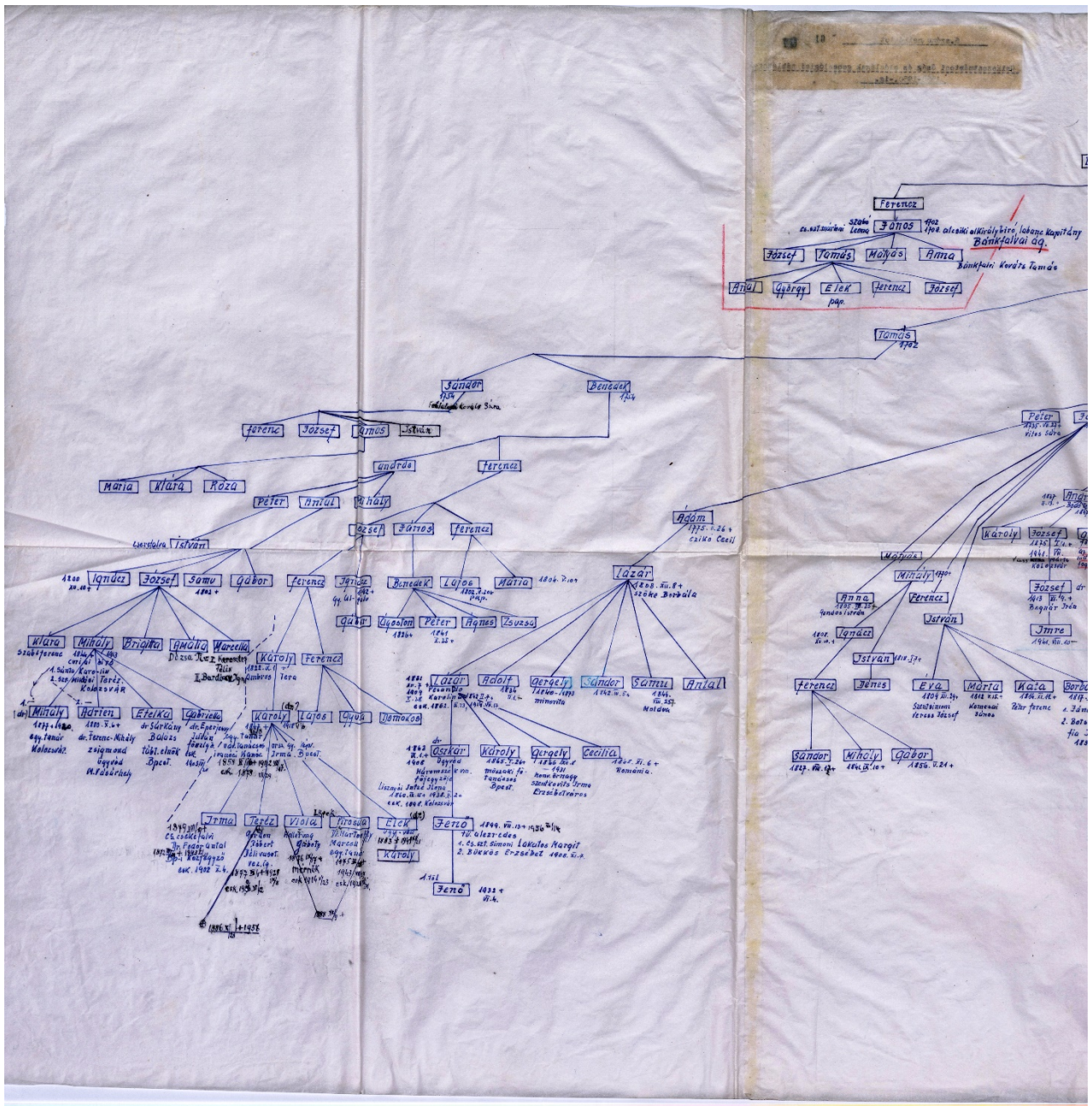
A teljes Botskor család

Bochkor Márton de Csík-Szent-Márton⁴³ (*1535.-1540.-†1602. előtt). A székelyek lázadása miatt 1562-ben a lófők is nyomorba jutottak, birtokaikat elkobozták, ezért a székely lófő családok 1569-1570-ben donációt kértek a fejedelemtől és ezzel lemondtak őszi kiváltságaikról. Bochkor Márton 1569-ben mint lófő lustrált, közszereplése nem ismert, de kellett valami szerepe legyen, mert Gyulafehérvárott 1570. III-ik hónapban nova donációt (új adományt) nyert II. János (János Zsigmond) választófejedelemtől Csíkszentmártonban (Hargita megyében), és Csíkszentgyörgyön, (Hargita megyében), amelyeket ő és elődei korábban békésen birtokoltak. A Botskor Loránt által összeállított családfa (1958.) alapján mindegyik Botskor ősapja Bochkor Márton volt, akinek 2 fia ismert, Bálint és Péter.

Botskor Loránt által elkészített Botskor családfa.⁴⁴

⁴³ Bochkor Márton testvére Bochkor Kelemen (1569-ben lófő Tusnádszeretszegen) 1701. ápril. 7. Tusnád: nemesség N. Bocskor Kelemen. Leszármazottait nem ismerjük.

⁴⁴ Országos Széchényi Könyvtár. Kézirattár. Fol. Hung.: 2921. Csík vármegyei törzsökös székely Bochkor, Botskor, Bocskor család története 1569-1950-ig.

A1. Bálint. (*1565.-†1619. után) 1599. május 31-én nova donációt nyert Báthory András fejedelemtől (1599. március 29.-1599. november 3.) Csíkszentmártonban saját birtokára és kúriájára (nemesi udvarházára) és Csekefalván (Hargita megyében), továbbá Csíkszentgyörgyön lévő birtokára, valamint jobbágy sessiójára (jobbágytelkére) Szentgyörgyfalván. (Elpusztult későközépkori falu, ma Sepsiszentgyörgy) 1602. 1614. lustrál. 1619. július 13. Zent Márton. Primipili: Botskor Bálint⁴⁵ primor.

B1. Ferencz (*1600.-1610. k.-).

C1. János. (*1650.-1655. k.-†1737. k.) Θ Szabó (csíkszentmártoni) Ilona, aki Szabó György és Pál Tamás Anna leánya. 1685-ben és 1702-ben mint primor csíkiént lustrál. 1708-ban alsíki alkirálybíró, először kuruc, majd labanc kapitány. 1716. február 11-én négy székely szék deputáns sedis (úriszék küldötte) Csíkiént szerepelt a parajdi sóbányák ügyében. 1734. augusztus 20-án Csíkszentgyörgyről gr. Teleki Sándornak levelet írt, melyben beszámolt a moldvai helyzetről. 1736-ban nevével még találkozunk, a főkormányshékhöz panaszt tesz, mert 30 darab juhát és egy darab lovát Moldvába elhajtották. A csíkbáncfalvi ág megalapítója.

⁴⁵ Székely Oklevéltár IV. (továbbiakban: Sz. O.) Demény Lajos. Székely népesség-összeírások. 1575-1627. 653.

- D1. József.
- D2. Tamás.
 - E1. Antal.
 - E2. György.
 - E3. Elek, pap.
 - E4. Ferencz.
 - E5. József.
- D3. Mátyás.
- D4. Anna. ⚭ Kováts (csíkbánkfalvi) Tamás. Csíkbánkfalvi ág.
 - E1. Kováts Tamás.
 - E2. Kováts József jezsuita.
 - E3. Kováts Pál.
 - E4. Kováts Ilona, ⚭ Biró (vacsárcsi) Antalné. Botskor (csíkbánkfalvi) János kapitány érdemei miatt is, a csíkbánkfalvi Kováts fiúk 1750. október 26-án nemeslevelet kaptak.
- B2. Péter. (*1605.-1610.-). 1643. lustrál.
 - C1. Mihály (1643.)
 - D1. Péter (1702.) (csíkszentmártoni ág)
 - E1. József.
 - F1. Ádám. (-†1760. október 15.) (1750. 1754.) ⚭ Péter Ilona.
 - G1. Péter (*1735. július 27.-) ⚭ Vitos Sára.
 - H1. Ádám. (*1775. február 26.-) ⚭ Czikó Cecil.
 - II. Lázár. (*1808. december 8.-) ⚭ Szőke Borbála.
 - J1. Lázár ifj. (*1831. december 7.-†1909. január 28.)
 - ⚭ Pesando Karolina (*1842. február 27.-†1914. július 17.)
 - ⚭ 1862. szeptember 23.
 - K1. Oszkár (*1863. szeptember 1.-†1909. október 18.) ügyvéd, Háromszék Vármegye főjegyzője, ⚭ Intze (lisznyói) Ilona (*1860. szeptember 15.-†1938. február 20.) ⚭ Kolozsvár 1898.
 - L1. Jenő (*1899. július 13.-†1956. november 14.),
 - tüzér alezredes. 1. ⚭ Lakatos (csíkszentsimoni) Margit. 2. ⚭ Bükkös Erzsébet, (*1908. november 7-)
 - K2. Károly (*1865. január 26.-) műszaki főtanácsos Budapest.
 - K3. Gergely (*1866. december 8.-†1931.) ⚭ Szentkovits Irma. Honvéd őrnagy, a közös hadapródiskola elvégzése után Ungvárott szolgált, majd átlépett a honvédséghez. Utóbb Erzsébetvároson és Nagyszebenben szolgált, 1913-ban betegsége miatt, mint őrnagy kénytelen volt nyugdíjazását kérni, Erzsébetvároson halt meg. Igen képzett, jó megjelenésű tiszt volt.
 - K4. Cecília, Borbára, (*1868. november 6.-†1909. után)
 - ⚭ Bucz János (-†1909. előtt). Románia.
 - J2. Adolf (*1834. február 1-)
 - J3. Gergely (*1840.-†1873.) minorita.⁴⁶
 - J4. Sándor (*1842. március 5.-)
 - J5. Samu (*1844. augusztus 27.-) Moldva.
 - J6. Antal
 - G2. József (*1743. február 15.-)
 - H1. Mátyás.

⁴⁶ Minoriták a Szent Ferenc-rend egyik ága.

- I1. Anna (*1805. július 25.-) Θ: Gondos István.
- H2. Mihály. (*1770.-)
 - I1. Ignác (*1808. december 10.-)
 - J1. Ferencz.
 - K1. Sándor (*1827. augusztus 17.-)
 - K2. Mihály (*1841. szeptember 10.-)
 - K3. Gábor (*1856. május 21.-)
 - I2. István (*1818. január 7.-)
 - J1. Dénes.
- H3. Ferencz.
- H4. István.
 - I1. Éva (*1804. december 24.-) Θ. Veress (szentsimoni) József.
 - I2. Márta (*1812. május 15.-) Θ: Komesai János.
 - I3. Kata (*1814. november 11.-) Θ: Péter Ferencz.
 - I4. Borbála (*1817. január 19.-) 1. Θ János Ferencz. 2. Θ Botskor Dávid
 - J1. István (*1853. november 1.-)
- G3. István (*1744. május 18.-)
- G4. László.
- G5. Mátyás.
- G6. András.
- D2. Tamás (1702. primor)
 - E1. Sándor. 1750. 1754. Θ Kováts Sára.
 - F1. Ferencz.
 - F2. József.
 - F3. Tamás.
 - G1. Mária.
 - G2. Klára.
 - G3. Róza.
 - F4. István.
 - E2. Benedek. (-†1750. előtt, felesége †1750. után).
 - F1. András.
 - G1. Péter.
 - H1. István. Cserefalva.
 - G2. Antal.
 - H1. Ignác. (*1800. december 10.-)
 - H2. József.
 - I1. Klára. Θ Szabó Ferencz.
 - I2. Mihály. (*1846.-†Marosvásárhely, 1913. november 12.⁴⁷)
curiai bíró, erd. róm. kath. státus igazgató tanácsosa, a Lipóttrend lovagja. 1. Θ Sánta Karolin. 2. Θ Szentmiklós (szőkefalvi) Teréz. (*1847.-†1944. február 18.⁴⁸)
 - J1. Mihály dr. (*1877.-†1920.) egyetemi tanár, Kolozsvár.
(anyja: Sánta Karolin)

⁴⁷ Forrás: Halotti értesítő. Csíkszentmártoni Bochkor Mihály1913 november hó 12-én hajnalban, életének 67-ik évében rövid szenvedés után meghalt. 43 évig dolgozott a magyar igazságügyért. Marosvásárhely, 1913 november hó 12-én. Gyászolják Özvegy Bochkor Mihályné, született Szentmiklós Teréz neje, Dr. Bochkor Mihály, Bochkor Adrienne (Dr. Ferencz-Mihály Zsigmondné) Bochkor Gabriella (Eperjesy Istvánné), Bochkor Etelka (Sárkány Balázné) gyermekei, Ferencz-Mihály Juditka, Ferencz-Mihály Adika, Ferencz-Mihály Évike, Eperjesy Gabriella, Sárkány Aranka, Sárkány Fábián unokái, Szentmiklós Jenő, Szentmiklós Julia (Ágotha Elekné) sógora és sógornője, Szentmiklós Teréz testvérei, Bochkor Marcella (Bardócz Ignácné) testvére.

⁴⁸ Forrás: Halotti értesítő. Csíkszentmártoni özvegy Bochkor Mihályné, szőkefalvi Szentmiklós Terézia, nyugdíjas curiai bíró özvegye 1944. február hó 18-án d. e. 10 órakor, életének 97-ik, özvegységének 39-ik évében elhunyt. Gyászolják: gyermekei: Kőrösi és barátsági özvegy Dr. Ferencz Mihály Zsigmondné, ilencfalvi Sárkány Balázné, csíkszentmártoni Bochkor Adrienne, csíkszentmártoni Bochkor Etelka.

- J2. Adrien (*1880. október 6-) ☉ dr. Ferenc (kőrösi és barátosi) Mihály, Zsigmond (*1877.-†1931.), ügyvéd Marosvásárhelyt. (anyja: Szentmiklósy Teréz)
 K1. Ferencz Judit (*1903.-) ☉ Dr. Koleszár László.
 K2. Ferencz Adrien (Adika) (*1904.-)
 ☉ Dr. Dózsa Ferencz.
 K3. Ferencz Éva (*1910.-), ☉ Gr. Bethlen Gábor.
 L1. Gr. Bethlen Anikó.
 L2. Gr. Bethlen Ágnes.
 L3. Gr. Bethlen Éva.
- J3. Etelka (*1883.-†1944. után). (anyja: Szentmiklósy Teréz)
 ☉ dr. Sárkány Balázs táblaelnök, Budapest.
 K1. Sárkány Aranka (*1904.-). ☉ Antal Dezső.
 K2. Sárkány Fábán (*1906.-). ☉ Hetter Eta.
- J4. Gabriella (*1882.-†1918.) (anyja: Szentmiklósy Teréz)
 ☉ dr. Eperjessy István főszolgabíró. ☉ 1903. április 20.
 K1. Eperjesy Gabriella.
- I3. Brigitta.
 I4. Amália. ☉ Dózsa Tivadar.
 I5. Marcella. 1. ☉ Keresztes Félix. 2. ☉ Bardócz Ignác.
- H3. Samu (*1802.-)
 H4. Gábor.
- G3. Mihály.
- F2. Ferencz.
 G1. József.
 H1. Ferencz.
- II. Károly. (*1822. október 1.-) ☉ Ambrus Tera.
- J1. Károly (szentmártoni) (*Csíksomlyó, 1847. december 8.- †Budapest, 1918. május 8.) ☉ Kanócz (ivanóczi) Irma. (*1858. június 16.-†1942. július 7.) A jog és államtudományok doktora. A budapesti egyetem tanára. Középiskoláit szülővárosában és Kolozsvárott végezte. Kolozsvárott, Budapesten, Győrött és ismét Budapesten 14 évig szolgált. 1881-ben a csíkmegyei csíkszentmártoni körzetben országgyűlési képviselőnek választották, az állami szolgálatot, mint miniszteri számtanár elhagyta. Időközben jogi tanulmányait a budapesti egyetemen elvégezte és a szigorlatokat is letette, mire 1877-ben az államszámvitel tanból egyetemi magántanári képesítést szerzett. 1881. óta mint rendkívüli tanár majd 1886-tól nyilvános rendes tanár működik az egyetemen. 1908-ban, mint a községi és közigazgatási tanfolyamnak megbízott igazgatóját, munkásságának elismerésül a király udvari tanácsosi címmel tüntette ki. Közigazgatási és politikai cikkekkel az időszaki sajtónak volt a munkatársa. Munkái: Magyar államszámvitel tanrendszere (Bp., 1883). Az államgazdasági számtartás rendszere. Budapest. 1895. Államgazdasági számtartást. (Bp. 1902. Átdolgozott kiadás. 1906.).
- K1. Irma (*1879. augusztus 10.-) ☉ dr. Fodor (csíkcsekefalvi) Antal (*1872. augusztus 30.-†1943. január 31. ☉ 1902. október 4.) Bp-i közjegyző.
 L1. Fodor Pál. ☉ Annamarie von Dobschütz.
 L2. Fodor Elek.
- K2. Károly (*1881.-†1886. augusztus 11.)
 K3. Teréz. (*1886. október 28.-†1956.) ☉: Gordon Róbert

(*1877. június 4.-†1928. szeptember 8.)Θ 1906. június 12.

L1. Gordon Liane. Θ Dr. Tóth László.

M1. Tóth Ágnes.

M2. Tóth Eszter.

M3. Tóth Csanád.

L2. Gordon Evelyne. Θ Dr. Kulcsár István.

L3. Gordon Eszter. ifj. Koós (békei) Ödön.

K4. Viola. (*1888. július 9.-) Θ Hollerung Gábor I. (*1876. szeptember 17.-) Mérnök. Θ 1914. május 23.

L1. Hollerung Piroska. Θ Márkus (jolsvai) Pál.

L2. Hollerung Gábor II.

K5. Piroska. (*1876. szeptember 17.-) Θ dr. Mártonffy Marcell (*Kassa, 1875. november 28. – †Bp., 1943. július 15. Kerepesi temető.) egyetemi tanár. Θ 1928. március 31. Mártonffy Marcell apja: Mártonffy Márton (*Szilágyrécse, 1848. március 15.- †Bp., 1917. május 12. Kerepesi úti temető) Jogász, egyetemi tanár. Rövid ideig a bíróságnál teljesített szolgálatot, 1901.-től az igazságügyminisztériumban dolgozott. 1904.-től a nagyváradi jogakadémián tanár (kereskedelmi jog, váltójog), 1914.-től debreceni egy.-i tanár. 1923. után egy ideig Debrecenben folytatott ügyvédi gyakorlatot. Részletes tárgymutatót készített a magyar általános polgári törvénykönyv tervezetéhez. (Bp., 1902). – F. m. A kereskedelmi cégek átruházása (Bp., 1906); A kereskedelmi ügyletek teljesítése (Bp., 1906); A saját részvénnyek megszerzése (Bp., 1914); A postautalványi szerződés jogi természete (Bp., 1942). 1906-ban Heller Farkas nagyváradi tanszékvezetői pályázatát támogatta, de Heller az állást nem nyerte el. Ld.: Dr. Sipos Béla: Heller Farkas. Akadémiai Kiadó. 1990. 32-33.

K6. Elek. (*1883.-†1941. november 21.) ügyvéd.

L1. Károly.

I2. Ferencz ifj.

J1. Lajos.

J2. Gyula.

J3. Domokos.

H2. Ignác. (*1742.-) Gyulafehérvár.

II. Gábor.

G2. János.

H1. Benedek.

I1. Ágoston. (*1826.-)

I2. Péter. (*1841. október 25.-)

I3. Ágnes.

I4. Zsuzsa.

G3. Ferenc ifj.

H1. Lajos (*1802. május 20.-) pap.

H2. Mária (*1804. május 10.-)

A2. **Botskor Péter**, (továbbá Gergely és Mihály valószínűleg Péter testvérei a családfarajzon nem szerepelnek) 1602-ben Csíkközmáson lakik. 1619. július 14-én pedig Kászon-Felsőfaluban (1750. után Kászonfeltíz, Feltíz) él. Egész Csík-, Gyergyó- és Kászonszékek 1619 esztendőbeli universalis

conscriptioja⁴⁹. Kazon Felseofalu⁵⁰. Darabantok: Botskor Péter (2 tehene, 7 ökre illetve bikája, 3 disznaja volt) Nem tudni, hogy több Péter élt-e egyidőben vagy sem.

B1. **Botskor András.** (*1600. k.-†1672. október 13.-1673. között) Csíkszentmárton. 1619. július 13. Lófők: Botskor András és Botskor Pál, aki a családfarajzon nem szerepel. 1626.-28.-ig alsíki alkirálybíró. 1661. június 3. nova donációt nyer. Lustrál 1643.-ban lóföként, 1658-ban primorként. 1672-ben még élt, öregember volt. Fia Mihály, 1663.-ban született, 63 éves korában. Botskor András alsíki alkirálybíró 1616-ban Szeretszegen lakik. Benkő Károly írónak 1853-ban kiadott munkája szerint Botskor András szeretszegi házának alapja, több pincehellyel az 1853-as években még látható volt, erre Orbán Balázs is utal a Székelyföld leírása c. munkájában. Tusnád egyetlen nagy utcából áll, három szegre van osztva, keleti Szeretszeg, közép Sántaszeg, nyugati Alszeg, utóbbi Tusnád, ma Szeretszeg. Szeretszeg-pusztá Tusnád és Lázárfalva között fekszik. Botskor Andrásnak Szentmártonban és Kozmásban is birtoka volt, mert fiai ott laktak, de Szeretszegen lakott.

C1. János. Csíkszentmárton. Futár 1657. 1661. június 3. nova donáció. II. Rákóczi György fejedelem alatt (erdélyi fejedelem 1648. és 1660. között, megszakításokkal) Moldvában, Lengyelországban harcolt, 1657-ben tatár fogságba került, majd Kemény János fejedelem (1661-ben) alatt is szolgált.

D1. János.

E1. Lőrincz. 1702. 1754.

F1. András.

G1. Katalin.

F2. János.

F3. Mihály. (*1722. szeptember 25.-†1792.) főesperes, kanonok Székelyudvarhelyen.

C2. Balázs. (1685.-ben Csíkszentléleken, 1643.-ban Kászon Felsőfaluban élt 1643-1685.

Csiki iskolamester (1671. 1681. Csíkszentléleki ág.)

D1. András.

D2. Mihály. 1702.

E1. János I. (*1700. k.-†1767.-1772. k.) Botskor Jánosról viszonylag kevés adatunk van Litteratus családból származott. A 18. század legelején feltehetően Csíksomlyón diákoskodott, ahol a retorikai és poétikai osztályban tanulhatott. Az 1710-es végén és az 1720-as évek elején minden bizonnyal a csíksomlyói ferences gimnázium diákja volt. Az első biztos adatunk róla 1726-ból való. Endes Miklós kutatásai szerint sokáig viselt közhivatalt, 1729-ben, majd 1740-ben és 1742-ben, egészen 1763-ig asszesszorként (ülönökként) tevékenykedett. 1755-ben főmegyebíró volt, s Zöld Péter szentléleki plébános kezdeményezésére, helyettesével, Basa Mihállyal, a papilak templom felőli kijáratához feliratos „galambbúgos kaput” állíttattak, amelyet, sajnos, 1897-ben a tízesbeliek lebontottak. Családja közel állt a ferencesekhez és a somlyói kolostorhoz. Mint litteratus ember, Botskor János 1756-ban elkészítette a család leszármazási táblázatát, ebből tudjuk, hogy számos gyermeke volt. Botskor János 1751-től kezdődően több évig a somlyói ferences iskola gondnoka, 1765-ben még a csiki nemesek listáján szerepel Szentléleken.

F1. Ádám.

F2. Ferenc. Botskor Ádám néven (*1737.-†1813.), ferences lett, Csíksomlyón is működött, tanított, könyvgyűjtőként és egy egyházi vitairat szerzőjeként maradt fenn a neve.

F3. János II.

G1. Ferenc.

G2. Elek.

F4. Kata.

F5. Anna.

F6. Zsuzsa.

⁴⁹ Conscriptio: vagyoni összeírás.

⁵⁰ SZ. O. i. m. IV kötet. 636-637.

F7. Krisztina.

E2. Tamás, Pál. (*Csíkszentlélek, 1721. június 2.-†Dés, 1780. június 2.) Ferences rendfőnök. Felszentelték 1744. április 4-én. Kétízben volt rendi tanácsos, 1762.-1765. és 1771.-1774. között, 1774.-1780. között tartományi őr. 1777-től 1780-ig rendfőnök. Volt teológiai tanár. Háromszor volt csíksomlyói házfőnök. 1758-ban Moldva felől nagyobb tatár sereg készült Csíkba betörni, s a megrémült nép részint az erdőkbe menekült, részint Csíksomlyóba ment, hol Botskor Pál házfőnök vezetése alatt erélyes védelemre készült, részint Haller Pál vezetése alatt, a fenyegetett szorosok védelmére sietett. Botskor Pál lelkes szavakkal bátorságra és kitartásra buzdította a kis védősereget, melynek következtében a tárokat a határon túl kergették. Nyirő József: „Mádéfalvi veszedelem” c. regényének egyik szereplője.

D3. Mátyás.

E1. Gergely.

E2. Tamás.

C3. **Mihály I.** (*Csíkszentmárton, 1663-†Csíkdelne, 1740.) ♂ **Miklós (csíkszépvízi) Anna**, Miklós Balázs és Gurzó Anna csíkszépvízi lakosok fiú-leánya. A Csíkdelnei ág feje. 1685. 1702. primor, 1733. asszessor. 1685. december 26-án és 1702-ben, mint primor Delnén lustrál. Botskor Mihály I.-nek, aki Várdotfalván 1685. évi december hó 26. napján kelt csíkszéki rendi jegyzőkönyvbe székely primori (főnemesi) ranggal lett felvéve, Csíkdelnén birtokos volt és ezen az alapon a csíkdelnei előnevet is használni kezdte. Botskor Mihály I. 1685-ben Csíkszentmártonból Csíkdelnére, Veress Imre Deák jószágába szállt. 1800-ban felvett tanúvallomás szerint Csíkdelnén, Csíkszépvízen és Csíkcsomortánban volt birtoka. Botskor Mihály I. végrendelete 1738. május 22-én kelt, vallásosságára jellemző, hogy végrendeletét „Atyának, Szentlélek Istennek nevében” szavakkal kezdi. Magas korára és súlyos betegségére utal, Csíkdelnére települését 1685-ben határozza meg, vagyonát a következőképpen hagyományozza: csíkdelnei házat és főbb ingatlanait Mihály II, a csomortáni jószágot Mihály II, Sámuel és István fiai között osztja meg, Csíkszépvízet István fiára hagyja. A levelesládát Mihály II fia örökölte, József fiáról adat nincs. Egy irat szerint Krasznára került. A leányait a fiúk kielégítették, ezt igazolja 1739. június 25-én Botskor Mihály II.-nek, Katalin testvére részére kiállított kiházásítási okmánya. A híres Sándor-Apor periratokban nevével még találkozunk, a közel 100 éves perben 1797. után az Apor család ügyvédje azt mondta. A csík-szent-mihályi Sándor-család pere az altorjai b. Apor család ellen ama zálogos jószágok felett, melyeket Sándor János maga és felesége (Angyalosi Erzsébet) tatár fogságból kiszabadulása, váltságdíja fejében Apor Istvánnak 1695—98. zálogba vetett. Azonban az tatár éczakának idején kiütvén, mindeneket rabol, éget és pusztít és más két következő napokon újabb tatári sereg jöven bé, kik az elsőbbséget felváltották, az fel-csíki és közép-csíki nép az szent-királyi hídig áldozattya lészen az vicekapitánya vigyázatlanságának. Az, mint megjegyezték az akkori élt historikusok, legbövebben pedig közöttök Nagy-Ajtai Cserei Mihály, kinek az nagyanya is ekkor elraboltatott; sőt az felperesek levelébe is vagyon (Pag. Trausmissional. 152.) hogy Botskor Mihály atyának megíratatván Moldvából, hogy jó Csík ellen a tatár s megjelentvén Sándor Jánosnak, ő nem hitte s azt mondotta talán magának valami tisztséget vadász. II. Rákóczy Ferencz híve. 1707-ben a labancok foglyul ejtették, kegyelemért folyamodott, de ismét kuruc lett. Botskor Mihály 1708. szeptember 4.-én a moldvai Dărmănești-ben egy gyűlésen több kuruc székely bujdosóval gróf Mikes Mihály érdemeit igazoló bizonyítványt állított ki. Cserei Mihály a Csíkszékből Moldvába kibujdosott nemeseket Erdélybe viszhívja és Rabutin tábornok kegyelméről biztosítja, ha leteszik az esküt és a 100 arany forint bírságukat megfizetik. A felszólítás Rákoson kelt, 1711. március 1-én. 1720-ban és 1733-ban asszessor, szakállas férfi volt.

D1. **Mihály II.** (*Csíkdelne, 1705.-†Csíkdelne, 1785. március 19. a Szent János templom falába, valószínűleg az Intze család kriptájába temették.) ♂ **Intze (csíkdelnei) Erzsébet.** (*Csíkdelne, 1708-†Csíkdelne, 1789. február 19.). ♂ 1732. január 28. Intze Erzsébet szülei: Intze István és Csathó Katalin. Intze Erzsébet korán árván maradt, gróf Mikes Mihály, majd Mikes Ferenc házában nevelkedett, ebben a korban szokás volt, hogy a nemesleányok főúri házban nevelkedtek. Botskor Mihály II. 1744-ben asszessor, birtoka volt: Csomortánban, Pálfalván,

Delnén, Borsován, Szentmiklóson, Vacsárcsiban és Csíkszépvízen. Az összes családtagok között talán leggazdagabb volt, ez Mindszenti Szabó János béresüknek 1796. évi tanúvallomására is alapítható, mely szerint 1760-ban kb. 100 köből gabonát vetettek el, ami kb. 100 mázsának felel meg. (1 köből=4 véka) Ismeretlen okok folytán leszármazottiak öregségükre az anyagiakkal küzdöttek. Botskor Mihály II.-né, amikor 1789-ben meghalt, János és Elek fia 1464,78 magyar arany forint adósságot örökölt, ami 25 pár ökör árának felelt meg, mert 2 db. ökör akkor magyar arany 26 forintba került. Botskor Mihály I. végrendelete Csíkdelnén 1744. május 24. pünkösdi első napján, amidőn Mihály II. fia Somlyón búcsún volt, kőházával együtt elégett, csak Elek (Botskor Elek, *1738. egyeneságú ős) kistfia és a cselédek voltak otthon. Az adománylevelek és más fontos okmányok elégték, Mihály II. főleg ezt fájlalta. A felsorolt okok miatt 1754-ben a Botskor Mihály II. és testvére István nemességigazolási pert indított s ebben az ügyben 1753-ban 37 tanút hallgattak ki, valószínű az 1754/55 évi productionális (igazoló) pert a donációs levelek elégtése miatt indították be. A pert a marosvásárhelyi tábla 1754-ben január 14-én báró Bánffy Farkas elnöklete alatt tárgyalás alá vette és 1754. március 8-án hozott ítéletében kimondta, hogy „a felperesek igazi, valóságos megadományozott östől származásukat levezető nemesek.” A végrendelet ép darabjai még 1944-ben Botskor Lóránt birtokában voltak, a vaspántos láda zár alatti része nem égett el. 1760. február 15.-én Jenőfalván Miklós Balázsné, Gurzó Anna jobbágyait Sándor László a többi örökösökkel, és pedig Botskor Mihály II és István, Sámuel testvérük Elek fiával megosztja. Gurzó Annának Csíkszentmiklóson volt birtoka. A leszármazást 1660-ban felvett jegyzőkönyv igazolta, melyet 1724. október 30-án Czíko Ferenc jegyző hitelesítette.

- E1. **Botskor Elek** (*1738.–†1812. február 19.), táblai consiliárius (tanácsadó) ♂ **Pekry (petrovinai) Mária Anna**, (*1740. k.–) Pekry Imre és Szeredai Kata leánya. 1775. március 25. Botskor Elek 80 Ft kölcsönt adott Botskor Mihály II. Becze István nevű jobbágyának. Botskor Elek beszercei lakos 1801. augusztus 11-én levelet írt Battyjának, Jánosnak, amiben pénzt kér felesége, leánya és veje nevében. 1801-ben Besztercen lakik.
- F1. **Botskor Imre**. ♂ **Bács Anna**.

G1. József.

- G2. **Sándor** (*1827.–†1910.) ♂ **Fogarasi (oroszfái) Zsófia** (*1832.–†1897.)

H1. Matild. (*1850. k.–†1913. után), ♂ Kontz (körpényesi) Lázár. (*1834. január 1. és július 5. között–†1913. július 5. Beszterce, Katolikus Temető) őrnagy.

I1. Kontz Nelli (*1868. k.–†1944. után) 1. ♂ 1913.-ban Dr. Bauer Arthur cs. és kir. ezredorvos, 1913. 2. ♂ 1942-ben Göllner Frigyes, 1942.

J1. Göllner Tamás.

I2. Kontz Sándor (*Kisbudak, Beszterce-Naszód vármegye, 1870. április 10. –†Budapest, Farkasréti Temető 1942. szeptember 3.). Honvédőrnagy. ♂ Kottal Lousie (Lujza) (-†1944. április 30. után), testvére Kottal Sándor, (-†1942. előtt).

J1. Kontz Lilly (Erzsébet) ♂: Mallász Elemér.

K1. Mallász Erzsébet (Médi).

K2. Mallász Egon.

J2. Kontz Edith, ♂ Vecsey József.

K1. Vecsey Marianne.

K2. Vecsey Dénes.

J3. Kontz Sándor (*Beszterce, 1910. február 19. –†Kolomea, Szovjetunió 1944. április 30. Farkasréti Temető, Nemzeti hadisír).

J4. Kontz Ernő (*1910. k.–†1944. után), 1930-ban a Kolozsvári-Egyetem hallgatója.

K1. Kontz Éva.

K2. Kontz András.

I3. Kontz Zsigmond (-†1913. előtt).

- H2. **Botskor Anna (Nina)** (*1853.–†Fellak, 1889. február 19.) 20 évesen

- özvegy **Θ Szakács Károly** (*Felső-Töök, 1847.-† Fellak, 1889. szeptember 21.) **Θ** 1873. november 25. Fellak. Hét gyermekükből 4 maradt életben:
- I1. Szakács Etelka (*1873. január 2. -†Magyarborzás, 1891. május 11.)
Θ Sipos (lécfalvi) Gyula református pap.
 - I2. Szakács Katalin (*Fellak, 1876. október 9.-†Magyar borzás,1936.)
Θ Sipos (lécfalvi) Gyula református pap.
 - I3. Szakács Ilona (*Fellak, 1878. augusztus 18.-†Alsóilosva, 1938. július 17.) **Θ** Rápolthy (peselneki és rápolti) Sándor.
 - I4. **Szakács Sándor III.** (*Fellak, 1888. április 23.-†Sajóudvarhely, 1918. november 19.) **Θ Fekete Jolán,** (*Sajóudvarhely, 1894. augusztus 27.-†Sajóudvarhely, 1971. szeptember 22.). **Θ** Sajóudvarhely 1910. július 16. 2 leány maradt életben, 2 fiú meghalt a születésük után, 2 fiú meghalt apjukkal 1918-ban spanyolnáthában.
 - J1. Szakács Jolán (Gasú) (Fellak, 1911. június 5-) **Θ** Gombár Sándor (*Dés, 1899. június 13.-†1974. augusztus 17.) **Θ** 1933. október 3. Dés.
 - J2. **Szakács Dóra** (*Fellak, 1914. október 19-) **Θ Dr. Sipos Béla II.** (*Rimaszombat, 1904. augusztus 18.-†Budapest, 1980. szeptember 17.) **Θ** Sajóudvarhely, egyházi, 1944. június 25. polgári Kolozsvár 1944.április.
- E2. János. (*Csíkdeline 1732. február 2.-†Csíkdeline, 1814. november 25.) **Θ** Puskás (ditroi) Zsuzsanna (*1739. február 8.- †Csíkdeline, 1816. január 2.), akinek apja Puskás (ditroi) Tamás. **Θ** Csíkdeline, 1765. február 10. Testvérei Puskás Jakab és Puskás Ágnes, **Θ** Kovács (dánfalvi) János, Puskás Jakab fia Alajos. Mindketten a csíkdelinei Szent János templom bejárata előtt jobbra, egy hatalmas fekvő kő alatt pihennek, a sír kőkoporsó alakú, 65 cm magas, 80x196 cm hosszú és széles. Felirata: „néhai tekintetes Botskor János életének 83-ik esztendőlyében meghalt 1814. november 25.-én és hív párja T. Puskás Susánna élete 77. esztendőlyében 1816. január 2.-án halt meg és ez kereszténység zászlója alatt nyugosznak fiúk háladatosságából. Sirhalmokra a követ tették szomorú maradványi.”
- F1. András. (*Csíkdeline, 1765. december 14.-)
 - F2. Mihály III. (*Csíkdeline, 1767. május 6.-†1839. február 28.) **Θ** Gegő Klára. Csíkdeline, 1790. július 4.
 - G1. Klára (*Csíkdeline, 1791. április 24.-)
 - G2. András (*Csíkdeline, 1794. február 5.-)
 - G3. Ignác (*Csíkdeline, 1795. február 18.- †1798. április 7.)
 - G4. Erzsébet (*Csíkdeline, 1797. február 25.-)
 - G5. Anna (*Csíkdeline, 1799. március 3.-)
 - G6. Antal (*Csíkdeline, 1800. szeptember 1.-) **Θ** Csató Borbála.
 - H1. Róza (*1826. március 19.-)
 - H2. Zsigmond (*1828. február 23.- †1917. február 28.) **Θ** Botskor János és Pozsonyi Borbála leánya Botskor Kata.
 - I1. Zsigmond (*1872.- †1906.) Csíkrákosi plébános.
 - I2. Antal (*1874.- †1929.) **Θ** Fodor Józefa (*1883.- †1944. május 11.) (Testvérei: Fodor Izra, Fodor Árpád, Fodor Mihály, Fodor Béni, Dr. Fodor Donát)
 - I3. Borbála (*1881.-)
 - I4. Karolin (*1884.-) I5. Katalin (*1886.-)
 - I5. Mihály (*1888.-) mészáros.
 - H3. Mihály (*1831. február 2.-)
 - H4. László (*1832. március 31.-)
 - H5. Dénes (*1834. szeptember 1.-)

- G7. Katalin, Éva (*Csíkelne, 1805. június 17.-)
- G8. Cecilia (*Csíkelne, 1810. augusztus 7.-)
- G9. Zsófia (*Csíkelne, 1811. december 18.-)
- F3. László I. (*Csíkelne, 1771. április 16.- †1831. április 20.) ☉ Székely Róza. (*1789.-†1826. február 27.) 1795-ben Csíkelnéből Nagysármásra (Maros megye) települt.
- G1. László II. (*Pujon, 1807. április 12.-†Pusztakamarás, 1883. október 12.)
 ☉ Keresztes (nagybaconi) Anna, (*1817 szeptember 9.-†Pusztakamarás, 1899 augusztus 18.) akinek szülei: Keresztes Dániel birtokos és Szabó Anna Nagysármáson laktak. ☉ Pusztakamarás, 1838. június 10. Nagysármási járás. Felesége református vallású volt, ez az első vegyesházasság a Botskor ágban. Házassága után a Kolozs megyei Paszmosra költözött, itt Teleki Eduárd tisztartója lett. Dr. Grim Józsefnek 1863.-ban kiadott németnyelvű könyve szerint 1498 kat. hold földje után 5907,47 forint földtehermentesítési kárpótlást kapott és pedig a következő helyeken (Kolozs megyében) volt úrbéri földje: Pusztakamarás, Mezőszombattelke, Mezőszopor, Omboz- telke.
- H1. Lujza (*1839. augusztus 21.-†Mezőszentmihály, 1906. február 18.)
 ☉ Ajtay (vajdasi) György III. novoji birtokos (*1829. február 17.-†Mezőszentmihály, 1883. március 16.) ☉ 1856. április 24. A novoji birtokot, ami 200 kh volt, 1870. körül eladták és Mezőszentmihályon a férjhezmenetelkor kapott 8000 forint hozománnyal együtt 800 kh birtokot vettek. Ajtay György III. szülei: Ajtay György II. (1795.-1872.) és Henter (sepsiszent- iványi) Anna. Ajtay György II. szülei: Ajtay György I. (1749.-1814.) és Jábroczky (jábródi) Judit. Ajtay György I. szülei: Ajtay András (1721.-1760.) és Szabó (sárpataki) Zsuzsa. Ajtay András szülei: Ajtay Sámuel (1693.-1787.) és Kiss (vadadi) Éva. Ajtay Sámuel szülei: Ajtay János (1656.-1732.) és Simon (kézdivásárhelyi) Anna. Ajtay János szülei: Ajtay István (1614-ben donációt nyert) és Efmurd (ledniczei) Borbála.
- I1. Ajtay (vajasdi) Ödön dr. (*1857.- †1924.) nyugdíjas honvéd ezredes, orvos, birtokos.
- I2. Ajtay (vajasdi) Adél. (*1858. november 29.-†1945. január 16.)
 ☉ Botskor Árpád I. (Csíkelne, 1850. május 3.- Segesvár, †1927. június 26.) aki Botskor Ferencz fia. ☉ 1881. május 15.
- J1. Botskor Ernő. (*1882. május 9.-†1951. október 26.) műszaki főtanácsos, ☉ Nagy Anna (*1897. január 3.-) ☉ 1928. Debrecen.
- J2. Botskor Zoltán (*1883. szeptember 19.-†1884.) Máramarossziget.
- J3. Botskor Etelka (*1884. november 5.-†1952. augusztus 31.) ☉ Dr. Vékony Gyula, (*1882. augusztus 24.-†1939. november 7.). ügyvéd. ☉ 1908. október 5. Szászrégen.
- J4. Botskor Árpád II. dr. (csíkelnei) (*1886. április 10.-) ☉ Baumgarten Laura (*1893. november 30.-) ☉ 1917. augusztus 24. Kolozsvár. A kolozsvári törvényszék tanácselnöke, III. fizetési csoport cím és jelleggel. Szolgált Segesvárott, Erzsébetvároson, Marosvásárhelyt, Marosillyén és Kolozsvárott Az 1914/18-as világháborúban mint tüzértiszt 3 évig frontszolgálatot teljesített, több vitézségi érem tulajdonosa.
- J5. Botskor Lenke (*1888. június 19.-†1890.) Segesvár.
- J6. Botskor Lóránt. Dr. (*Segesvár, 1896. február 7.-†Budapest, 1976. május 21. Farkasréti temető) ☉ Farkas (borberekai) Erzsébet. (*1899. október 20.-†1991.) ☉ 1925. március 2. Csendőr al- ezredes. Embermentő, családfa kutató.

- K1. Erzsébet (*1929 május 28-) Θ: Szabó Ferenc.
(*1921.-†Budapest, 1964.) cukrászmester (apja Szabó Géza.) Θ Budapest, 1951. február 24. ÁBTL 2.5.6-01577/1951. Apósával és anyósával, Judit sógornőjével 1951. május 28-án kitelepítik Esztárba (Hajdu-Bihar megyébe), tiltakozása után feleségével visszatelepülhetett Budapestre. ÁBTL: BM 1951 július 4. Czirák Ferenc: „a 01577 sz. határozatot Szabó Ferenc és felesége kitelepítése ügyében hatályon kívül teszem és engedélyezem Budapestre való visszaköltözésüket.”
- K2. Judit (*1933. augusztus 3.-†Budapest, 1989.) Θ Száva István (*1925.-) Θ 1959. november 11. ÁBTL Dosszié jelzete: A-288. 1951. június 25. Belügyminisztérium. J 1577. Vég-határozat. Esztárra kitelepítik szüleivel együtt. Budapest a II. Jurányi utcai Közgazdasági Gimnázium III.-ik osztályát végezte el, kitűnő eredménnyel. Kérelmezte, hogy a IV.-ik osztályt is elvégezze. Megkapja az engedélyt, hogy Debrecenben a tanulmányait befejezze. A BM ellenkezése ellenére sikerült állást találnia a Hajdúhadházi Gépállomáson, ahol mint képesített könyvelőt alkalmazták. A kinevezési iratot kiállította 1952. július 16-án a Földművelésügyi Minisztérium vezetője, Darvas József.
- H2. Ilona (*1842.-†1921.augusztus 20.) Θ Bernáth (altorjai) Gyula (Gyergyóból) korán elhalt, anyját Bernáth Imre fia tartotta, meghalt Nagyszebenben.
- H3. Albert (*1845. április 12.- †Kolozsvár, 1897 június 24. Mócson temették el) Θ Nagy (göcsi) Berta, Nagy József és Ajtai Judit leánya Mócsról. Birtokát gyermekei örökölték, de azok neveltetése és kiházásítása végett Nagy Józsefné sz. Ajtai Judit a nagymama, a Szász családnak eladta.
- I1. Anna (*1876. október 20.-†1956. október 10.) Θ Deák Gyula ezredes.
- I2. Gyula (*1878. november 1.-) 1. Θ Glantz Auguszt, 2. Θ Tordas Mária.
- I3. Irma (*1880. január 30.-†1942. május 27.) Θ Hosszu (kisnyiresi) Albert.
- I4. Jozefin, (*1881. február 22-) Θ Burján Endre ezredes.
- I5. Aladár (*1882. július 30.-†Mócs, 1902. december 4.).
- I6. László (*1886. április 10.-) Θ Freytag Blanka, állategészségügyi tanuló volt Budapesten.
- I7. Judit (*1888. június 26.-) Θ Kamarásy Guidó ezredes.
- I8. Berta (*1889. november 15.) Θ Gerley Albert alezredes.
- G2. János (*1811. június 15.- †1845. február 26.) gyergyóremetei plébános.
- G3. Ferencz (*Nagysármás, 1813. június 15.-†Csíkdélne, 1894. április 12.)
Θ Lukáts (csíkkarcfalvi) Júlia, Mária, (*Csíkkarcfalva, 1821. június 13.-†Kecsed, 1868. november 8.) Θ Csíkkarcfalva 1844. április 28. 1839. körül Csíkdelné, örökségére költözött. Botskor László II. és Ferencz az apjuktól örökölt birtokot, mivel a többi testvérek korán elhaltak, oly módon osztották meg, hogy László II. megkapta a mezőségi részt, Ferencz a csíkdelnéi ősi ági vagyont. Lukáts Péter báró Mártonffy püspök Kata testvérét feleségül vette. Lukáts Péter fia György, felesége Juhász Anna, akinek fia Lukáts István, ennek felesége Potyó Júlia. Mártonffy püspök 1668.-1721. szeptember 5-ig élt, Esztergomban kanonok volt, onnan került Gyulafehérvárra a püspöki székre. 1713. február 18.-tól haláláig volt püspök. Több alapítványt

tett, végrendelete hatalmas szerzett vagyronról intézkedik. Botskor Ferencnek Csíkdelnén kb. 7 kh földje, erdeje és fűrészüzeme volt. 1857-ben az akkor Bezirksamthoz, mint bírósághoz, id. Botskor Ferenc és ifjabb, Botskor Lajos és Zsigmond a középő, ifjabb és idősebb Botskor János nevében Botskor Mihály ügyvéd ellenjegyzésével, keresetet nyújtott be, amiben kéri, hogy az 1849-ben László András, Kuna József és Benő Dávid által jogtalanul elvett 12 láncc földet ítéljék vissza, mert ezt a földet emberemlékezet óta a család bírja, a csíkdelnei primor, lófő és gyalog székelyek is hasonló pert indítottak. Az 1862. aug. 27-re kitűzött tárgyalás eredménye ismeretlen. Botskor Ferenc Selymes Péter csíkdelnei lakosért váltókezesességet vállalt, egész vagyona ráment. 1867-ben mint szegény ember Mezőszentmihályra ment és Ajtay Györggyel Kecsedén, (Kolozs vármegye) a Teleki féle, kb. 1000 kh-as birtokot bérelte. Árpád I. fia 1881-ben magához vette Máramaros-szigeten, Majdánkán, (Máramaros vármegye) Bisztrán (Fehér megye) és végül Segesvárott lakott, itt halt meg szélhűdésben, a rk. temetőben, a családi sírhelyen nyugszik.

H1. Mária (*1848. január 17.-†1936. február 15.) ♂: Bajnóczy Ákos
Mezőköbölkút.

H2. Árpád I. (*Csíkdelne, 1850. május 3.- Segesvár, †1927. június 26.)
♂ Ajtay (vajasdi) Adél. (*1858. november 29.-†1945. január 16.) ♂
1881. május 15.

H3. Géza. (*1853. november 1.-†1898.) Marosludas, telekkönyvvezető.
♂ Németh Berta (*1860.-†1927. március 27.)

II. Olivér (*1884. február 28.-†1943.) ♂ Róma Ilona (*1885. július 15.-) ♂1912.

J1. Géza (*1913 április 11.-) ♂ Dragán Eugénia (*1909. március 20.-)

J2. Magda (*1921. március 6.-) 1. ♂: Vass Károly (-†1953.) 2.
♂ Hatfaludy Béla.

I2. Anna (*1888.- †1920.) ♂ Mihályi Béla.

G4. Mihály IV (*Nagysármás, 1817. június 20.-†1853.) 1848/49-ben
hadbírószázados, emiatt Désen 1850-ben hatévi várfogságra ítélték. 1853-
ban állítólag Kufsteinben halt meg. Theresienstadtban, Josefstadban is töltötte büntetését.

H1. László. Szászrégenben ügyvéd és szolgabíró volt.

G5. Katalin (*1819. augusztus 30.-) ♂ Györffi N. Gyergyó.

G6. György (*1821. november 27.-)

F4. Anna, Mária (*Csíkdelne, 1773. március 26.-) ♂: Botskor Antal.

F5. Lajos. (*Csíkdelne, 1774. december 3.-) gyergyóremetei plébános.

F6. Zsigmond, János. (*Csíkdelne, 1777. június 5.-)

F7. Pál. (*Csíkdelne, 1780. augusztus 13.-†Csíkdelne, 1856. november 26.)

♂ Fejérváry (székesi) Ágnes (*1784 -†Csíkdelne, 1839. december 2.) Igen kiváló
tanuló volt, Szolnok-doboka megyébe került, a Teleki családhoz számtartónak.
Nősülése után Csíkdelnére költözött, itt a negyedfél vármegye havasfelügyelője
volt.

G1. István. (*1809. július 14.-)

H1. Pál.

H2. András.

G2. András. (*1810. július 11.-)

G3. Ádám. (*1811. december 25.-)

G4. Pál. (*1812. június 7.-)

G5. Ferencz. (*1814. szeptember 7.-) ♂ Miklós Róza.

H1. György. (*1829. április 11.-)

- H2. Kata (*1832. november 25.-)
H3. Ferencz. (*1837. június 30.-)
H4. Vidor (*1838. május 10.-)
H5. Antal (*1840. február 20.-) iker.
H6. Balázs. (*1840. február 20.-) iker.
H7. Anna. (*1846. július 13.-)
H8. Imre.
H9. Ignác.
- G6. Lajos.
H1. Lajos.
- G7. Anna. (*1816. augusztus 10.-)
G8. Karola.
G9. Jozefa. (*1820. augusztus 28.-) Θ: Csathó István.
G10. Ágnes. (*1826. január 21.-) Θ: Bíró József.
G11. Zsigmond.
H1. András.
I1. Ferencz. Tanító Csíktapolcán. Θ Györpál Piroska.
I2. Zsigmond, kereskedő. Θ Barkosszy Mária, Székelyudvarhely.
J1. Erzsébet.
J2. Imre.
J3. Lajos.
I3. Dániel. 1916-ban elesett.
I4. András.
I5. Júlia. Θ: Sántha Félix.
- H2. Dániel. Körispatak.
- G12. János. Θ Pozsony Borbála.
H1. János.
H2. András. (*1847. május 2.-)
I1. Domokos.
I2. Benjámín, mészáros Gyimesen.
J1. Erzsébet.
I3. István.
H3. József. Bukarest.
H4. Kata. Θ Botskor Zsigmond.
H5. Júlia. (*1850. január 14.-)
H6. Róza. (*1852. november 18.-)
H7. Vilmos. (*1855. április 19.-)
H8. Imre. (*1856 -†1898.) Θ Demeter (galambfalvi) Róza, Segesvár.
I1. Ákos, pék.
I2. Benedek (*1889.-) nyomdász.
I3. Imre (*1897.-) vegyész.
- E3. Zsuzsa. (*1744-†1814. január 28.), Θ Aichler (leitmeritzi) József.
F1. Aichler Sándor.
- E4. Erzsébet. (*1733. október 27.- †1812.-1817. között), Θ Betegh (csíktusnádi) Antal.
F1. Betegh Ignác.
- E5. András. (*1735. október 16.-†1812. előtt)
E6. József. Θ Ajtay (vajdasi) Anna (-†1838.), a Kolozs-megyei Faragóról.
- D2. István (*Csíkdélne, 1705. k. -†1754. után). István, a Miklós (csíkszépvízi) részt örökölte, Θ Szabó (csíkszentmártoni) Anna (*1705.-) Szabó Kelemen és Mihály Sára leánya, Csíkszépvízen laktak. 1754. Csíkszépvíz.
E1. László.

- D3. Sámuel. (-†1756. június 14.) ☉ Czíkó Judit. 1728. 1732. körjegyző, 1754. Asszessor Csomortán. Felcsík jurátus assessor (jogi ülnök) 1724-ben hitelesítette a Sándor (csíkszentmihályi) család leszármazási táblázatát, mely a Székely Krónika eredetiségének a vitájában nagy szerepet játszott.
- E1. Elek. (*1717. január –†1785. január 4.) ☉ Salamon Ágnes.
 F1. Borbála.
 F2. Róza.
 F3. Zsuzsa.
- F4. Sámuel II. (*1755. február 12.- †1836. október 8.) ☉ Jancsó (nyujtódi) Júlia (*1750.-†1843. április 19.) Táblai consiliarius (tanácsadó).
 G1. Petronella.
 G2. Domokos. Táblabíró. ☉ Zöld (mádéfalvi) Karola.
 H1. Cecília. ☉ Nyitó Sándor.
 H2. Mária. ☉ Jegesi József.
 H3. László. (*1842. szeptember 17.-†1892. február 10) ☉ Orbay (kézdi-szentléleki) Mária. (*1848. szeptember 26.-†1920. augusztus 22.)
 I1. Irma. (*1885. április 20.-)
 I2. Ilona. (*1887. október 23.- †1952. március 7.) Csíksomlyó.
 I3. Domokos. (*1888. október 15.- †1947. szeptember 26.) ☉
 András Gizella.
- G3. Károly.
- F5. Ignác. Pap.
- F6. István. (*1749. december 26.-†1817. július 25.) Csíkvármegye levéltárnoka.
 ☉ Kovács Zsuzsanna. ☉ 1776. április 15.
- G1. Tamás, György. (*1784. április 13.-†1827. október 11.) táblabíró. ☉ Böjte Teréz (-†Bodola, 1852. Brassó megye)
 H1. Dániel (*1816. január 17.-†1822. július 16.)
 H2. Antal. (*1818. július 6.-1889. december 12.) ☉ Ölös Karola. (-†1889. december 12.) Nagyszeben.
 I1. Antal I. (*1864. szeptember 7.-†1937. május 10.⁵¹) curiai bíró. ☉ Korbáss Rózália. (*1866.- †1937. szeptember 8. Farkasréti temető) ☉ 1889. szeptember 4. Szilágyi Erzsébet Erdélyi Nőegylet országos elnöke volt.
 J1. Antal (csíkdénei) II. (*1890. május 14.- †1947. után) ☉ Kurucz Izabella. (*1893.-) ☉ 1916. május 22. Tüzérezredes. Marosvásárhelyt érettségizett, a római katolikus főgimnáziumban, majd a mödlingi közös tűzérési akadémiát 1911-ben igen jó eredménnyel végezte. Az 1914/18-as világháborúban, mint ütegparancsnok vett részt, kiváló fegyvertényei miatt számos hadikitüntetésben részesült, vitézsége miatt vitézzé avatták. 1947. óta, mint ezredes Budapesten nyugállományban él.
 J2. Ferencz (*1891.-1892.)
 J3. László. (*1893. I 20.-) ☉ Klein Etelka. ☉ 1921.
 J4. Imre. (*1895. november 7.-†1950. július 25.) ☉ Bozoky Irma.
 ☉ 1921. Nagyváradi honvéd hadapródiskolában 1913-ban avatták fel. Az 1914/18-as világháború egyik legvitézebb tisztje. 1915-ben mint hadnagy már a III. c. Vaskoronarend tulajdonosa, több mint 40 hónapos első arcvonalbeli szolgálata van. A marosvásárhelyi 22. honvéd gyalogezredben szolgált. Bajtársai nagyon szerették, elszánt, jó példát mutató, szókimondó vitéz tiszt volt. Vitézsége alapján vitézzé is avatták. Az 1930-as években- véletlen folytán-fejlődést kapott, s mint alezredest emiatt nyugdíjazták.
 J5. István. (*1898. augusztus 8.- †1954.) mérnök, korvetthadnagy. USA.
 K1. István. USA.

⁵¹ Farkasréti temető: 7/9. parcella. 1-7/8: Csíkszentmártoni Bocskor Antal (jogász, kúriai bíró) 1864-1937.

- K2. Dávid. USA.
 K3. Richárd. USA.
 J6. Elemér. (*1906. január 10.- †1935. február 21.) mérnök.
 H3. Teréz. (*1820. január 30.- †1902.)
 H4. Lajos. (*1824. augusztus 12.- †1825. január 14.)
 G2. Dániel. (*Csíkdélne-†Fogaras, 1822.)
 H1. Ferencz. (*1814.- †1897.) 1848-as őrnagy. Θ Fancsali Poli.
 (*1829.- †1901.)
 I1. Gyula (*1856. május 7.-)
 I2. István (*1860. április 10.-†1896. augusztus 6.) Θ Balyosy Erzsi.
 I3. Ferencz (*1862. október 3.- †1867. február 17.)
 I4. János (*1864. december 24.-)
 I5. N. (*1868. június 16.-†1936. december 5.) törvényszéki bíró. Θ
 Kánya Etelka. Csíkszereda.
 J1. Ferencz.
 G3. József. (*1777. január 12.-) Θ Bíró Róza.
 H1. Zsuzsa (*1799. augusztus 7.-)
 H2. Éva (*1801. november 2.-)
 H3. Kata (*1804. március 19.-)
 H4. Anna (*1806. június 22.-)
 H5. Lajos (*1809. február 14.-)
 H6. Erzsébet (*1812. október 20.-)
 F7. László. 1768.
 G1. Mihály.
 E2. Ferencz.
 E3. János, Antal.
 E4. Franciska.
 E5. Erzsébet.
 D4. József.
 D5. Katalin. Θ: Krakkai Zsigmond.
 D6. Zsuzsa. Csíkszépvíz. Θ Szabó (csíkszentmártoni) Simon. (*1694-†1782)
 D7. Erzsébet. Θ: Kovács (dánfalvi) György.
 D8. Anna. Θ: Biró (vacsárcsi) János.
 C4. István (-†1737. szeptember 5.) 1685. primor. Rákóczi párti kuruc volt. Szentmárton Szeretszeg.
 D1. Márton. 1754.
 D2. András. (1754. 1685.)
 E1. Ferencz.
 F1. Antal.
 G1. Antal. I.
 H1. Antal II.
 I1. Antal III. Brassó.
 I2. Medárd. Ferences.
 G2. János.
 G3. László.
 F2. Barabás. (*1807. január 12.-)
 E2. József.
 E3. Antal.
 D3. Ferencz. 1754.
 E1. János.
 E2. István.
 E3. József.
 D4. János.
 C5. Benedek. 1643. Szentmárton. (-†1672 után)

- C6. Margit. 1643. 1647. Θ Szabó (csíkszentmártoni) György.
- B2. Miklós Bálintné. Csíkszépvíz.
- B3. Füstös Istvánné.
- B4. Benedek. 1575. majd megerősítés 1578. donáció Csíkszentgyörgyön. Adományozó Csaba György, Báthori István (erdélyi fejedelem: 1571–1586.) híve.
- C1. György. 1702. Szentmártonban lustrál. Szentkirályi ág.
- D1. Bálint. Szentmártonban lustrál. 1702.
- E1. István. 1754. Szentkirályban lustrál. Θ Vitos Judit. Szentkirályi ág.
- F1 Ferencz.
- F2. Mihály. Θ György Kata.
- G1. Ádám.
- H1. András.
- I1. Péter.
- J1. Gábor. (*1851. június 18.-)
- G2. Elek.
- H1. Dániel.
- I1. Gergely.
- I2. György.
- I3. Pál.
- G3. József.
- H1. József. (*1800. június 27.-)
- I1. József ifj.
- I2. Ignác.
- I3. Ferencz
- G4. Mihály.
- G5. János.
- H1. Ignác. 1838. asszesszor.
- H2. János ifj.
- H3. András.
- H4. László.
- F3. Kelemen.
- G1. István.
- G2. Ádám.
- G3. Antal.
- H1. Botskor Mihály (szentkirályi) (*1819.-†1882. április 30.) Θ Balás (csíkvacsárcsi) Kata, Θ 1854. Felesége Balás (csíkvacsárcsi) Kata, Balás (csíkvacsárcsi) József főkörmányszéki jegyző és Botskor Borbála (*1791-†1866) leánya. 1845.-1848-ig erdélyi körmányszéki főügyész, később Csíksomlyón ügyvéd és 1876-ig Csík megye főügyésze. Klasszikus műveltségű férfiú, Csíknak a közéletében az 1860-as és 1870-es években nagy szerepet vitt. 1882-ben a csíksomlyói ferencstemplom kriptájában temették el feleségével együtt. Nagy Imre Csíki Pantheonjában a következően méltatja: "Tanult Csíksomlyón és Kolozsvárott, utóbbi helyen Guberniumi kancellista (körmányszéki írnok) volt, majd ügyvédi vizsgát tett. Kolozsvárott ügyvéd, 1845.-1848. között erdélyi körmányszéki főügyész. 1848/49-ben nemzetőr százados, emiatt elítélték, fogságából befolyásos mágnás ügyfelei szabadították ki. Németül soha nem tanult meg, a Bach-korszak alatt Csíksomlyón ügyvédeskedett, de latinul tárgyalt. Az alkotmányos korszakban Csíkszék főügyésze lett, midőn azonban Mikó Mihály főispánnal szemben a megye Csíkszeredába áthelyezése ügyében kisebbségben maradt, főügyészi állásáról lemondott, Csíksomlyót, mint ősi helyet akarta a megye székhelyéül megtartani. A csíksomlyói Szent Ferences-rendi zárda fő szindikátusa volt, 32 konfráter (olyan személy, akit valamely szerzetes rend tiszteleti taggá választott) úrbéli kárpótlási perét

megnyerte és így megvetette a rendház anyagi alapját, hálaképpen feleségével együtt a Ferencesek kriptájában temették el....Híresek voltak a Mihály- és Katalin napok, egész Csík megfordult náluk. Közismert volt Fodor Ignáccsal (Fodor Antal közjegyző apja) folytatott ex offo (hivatali) vitája, egymás mellett laktak, de nem jártak egymáshoz. Botskor Mihály a kapuba asztalt tétetett és amellet Fodor kívül, Botskor belül ült, egy nagy kupa bor mellett vitatták az elveket, amelyek őket elválasztották.”

I1. Ádám (*1858. május 23 -†1914.) 1. Θ Adorján Erzsébet. (*1865.-†1917.) Θ 1885. 2. Θ Seitz Margit, Fogaras.

J1. Ádám dr. (*1885. november 10.-†1973. július 24.) 1.Θ-től. Egyetemi tanár, orvos. 1. Θ Árkay Teréz. 2. Θ Dr. Neukomen Mária.

J2. Erzsébet. (*1887. október 7.-) Θ: Deák Gyula. Dés.

J3. Nóra dr. (*1903. december 6.-) tanár. Deák Gyuláné.

I2. Béla dr. (szentkirályi) (*1862 -†1931.) Θ Bogáthy Etelka. Ügyvéd, Csíkmegye főügyésze 1896.-1910. között. Iskoláit Somlyón, Brassóban, a jogot Budapesten végezte. Csíkvármegye életében nagy szerepet játszott, akárcsak atyja Botskor Mihály. Endes Miklós könyve szerint „egyike volt Csík legrokonszenvesebb egyéniségeinek, ki messze földön becsületet szerzett a székely népnek.” A „Csíki Lapok” megalapítója és 8 éven át szerkesztője volt. A Csíki Lapok életében 1897. január elsejétől fordulat állt be. Dr. Botskor Bélát vármegyei tisztii főügyésznek választották, ezért kénytelen lemondani a lap felelős szerkesztői állásáról, amelyet nyolc éven keresztül töltött be.” A Botskor Béla ház. Dr. Botskor Béla építette a házat a Vigadó sarkával szemben Csíkszeredában. A falsíkon elhelyezett virágos stukkódíszes ornamentika az épület jellegzetes díszé. A XX. század elején, a szecesszió jegyében emelt épületekre jellemző volt a kék, amely a magyaros szecesszió legkedveltebb színe. Ebben a házban működött takarékpénztár, rendőrség, majd az 1960-as évektől művészeti iskola. Jelen pillanatban magántulajdonba került vissza, jövőbeni rendeltetése egyelőre ismeretlen. Botskor Béla 1906-ban Csíkszeredában a közgyűlés állandó választmányának tagja, 1906-ban a csíki főispánságra esélyes volt, de Andrassy Gyula nem csíki embert nevezett ki főispánnak, hanem Kállay Ubul Szabolcs megyei birtokost.

I3. Kálmán. Ügyész.

I4. Bálint. (-†1930.) Θ Jancsó Erzsébet (*1871.-†1951. február 22.)

I5. Ilona. (-†1929.) Θ Bogáthy (marosbogáti) Gyula főszolgabíró.

J1. Bogády Etelka

J2. Bogády Anna

C2. Márton.

D1. Mihály.

E1. István. 1754. Kozmási ág.

F1. János. 1754.

G1. Jenő.

G2. Gábor.

H1. Ignác.

I1. András. (*1830.-)

J1. Ignác. (*1866.-)

D2. Pál. 1702. Szentmártoni ág.

E1. József. (*1732.-)

F1. József ifj. (*1763. április 25.-)

G1. Albert (*1802. július 14.-)

H1. András (*1826. december 1.-)

H2. Dénes.

F2. Mihály.

F3. István. (*1768.-†1817. november 5.) Szegény szülőktől származik. A minorita szerzetbe lép, majd nem bírja a kolostori szigorú rendet és világi pap lesz. Kiváló tanuló, tökéletesen bírta a német, francia, és olasz nyelvet. 1798-ban Nagyváradon, 1799-ben Gyulán káplán. Az 1803. évi mária- radnai (Arad vármegye) búcsún olyan kiváló beszédet mondott, hogy a jelenlevő Kőszeghi László csanádi püspök ennek hatására felszólította, hogy lépjen át egyházmegyéjébe, majd Kisjenőre plébánosnak kinevezi. Fajszeretete arra indítja, hogy Moldvába a csángókhoz missziós szolgálatra jelentkezzen. Midőn a pápai engedélyt megkapta, püspöki felmentés nélkül Kisjenőt otthagyja és 1804-ben a Moldvai Gorsafalván találjuk. A jási (Jás, Brassó megye) osztrák konzul feljelentése alapján 1805-ben Moldvát kénytelen elhagyni, Mezőszentgyeelen kisegítő plébános lesz. 1806-ban Bécsbe ment, majd a pápai nuncius engedélyével Rómába. Pápai engedéllyel Jásba került misszionáriusnak. A jási osztrák konzul megint feljelenti, hogy Napóleon segítségével Moldovában püspökséget akar felállítani és a lengyel emigránsokat szervezi. Feljelentésében azt mondta: „Semmivel sem látszanék előttem politikailag az udvar, az állam érdekeivel és állami rendszerével ellentétesebbeknek, mint magyar pap ide való küldése.” Erre 1807-ben mint gonosztevőt Temesvárra toloncolták. Szentszéki per folytán 1807. márciustól 1809. májusig szemináriumi fogságban volt, kiszabadulása után Kőszeghi László csanádi püspök a Torontál-megyei Csóka községbe plébánosnak kinevezte és Marczibányi Lajos kegyúrnak a következőképpen ajánlja „sokat tartok róla és sokat ígérek magamnak, az ő lelkipásztori buzgóságából”. A rendek tábláján 1830-ban Nagy (felsőbüki) Pál liberális nemesi politikus, országgyűlési követ, az MTA igazgatótanácsának tagja köréhez csatlakozik. Napóleon győri előrenyomulásának hírére a parókián gyűléseket tartott és Napóleon proklamációját a községben terjeszti. A béke megkötése után a kancellária intézkedésére 1815-ben vizsgálat alá helyezték, 1816-ban javaitól megfosztották és lelkészi hivatal vezetésére képtelennek nyilvánították. Temesváratt kegydíjból élt, míg 1817-ben Nagyszombatba szállítják, itt a Ferences rend zárdájába internálták, ahol 1817. november 5-én fejezte be zaklatott életét.

E2. Márton.

F1. János.

G1. Imre (*1792. november 3.-)

H1. Dávid. (*1825. február 5.-) Θ Botskor Borbála (*1817.-)

II. István.

J1. László (*1883.-) pap. †1914/18.

J2. István (*1887.-) tanító. †1914/18.

J3. Dávid (*1893.-) tanító. †1914/18.

J4. Ida.

J5. Ilona.

J6. Anna.

H2. Imre. (*1834. november 1.-)

II. Imre ifj. (*1857.-)

J1. Gyula.

J2. Imre.

J3. Árpád.

H3. Gergely. (*1837. október 18.-)

II. Lajos. (*1859. január 19.-)

G2. János (*1795. május 31.-)

H1. Gábor (*1822.-†1896.)

H2. Zsigmond. (*1826. október 13.-) Moldva.

F2. Mihály. (*1751.-) Θ Morgai Róza (*1755. augusztus 17.-†1807. március 26.) Θ 1781. március 22.

G1. Elek (*1788. november 16.-)

E3. István. 1754.
 F1. József.
 E4. Mihály. 1734.
 F1. Mihály.
 G1. Pál.
 G2. Imre. Táblabíró. 1838. Kászon.
 G3. János.

Siebmacher's Wappenbuch: Puskás, III. V. Ditró. Wappen: Ditrói Puskás család címere:

Botskor János († Csíkdelen, 1814. november 25.) és ♂ Puskás (ditroi) Zsuzsanna († Csíkdelen, 1816 január 2.) sírja Csíkdelnén (lefotóztam 2006. nyarán a templomkertben. S. B.)

Botskor János és Puskás (ditroi) Zsuzsanna sírja Csíkdelnén a templomkertben

A Pekri (Pekry, régen 1526 előtt Pewkry, petrovinai, pekrovinai, 1552 után kutyfalvi) család, szentmártoni ág.⁵²

Botskor Elek: táblai considiarius. Felesége Pekri (petrovinai) Mária, Pekri (petrovinai) Imre és Szeredai (szent-háromsági) Kata leánya.

A Pekry család, egyeneságú ősök

A1. Pekri Gábor (*1460 k.-) horvátországi bán, Pekri Lajos fia jött ki elsőnek Erdélybe.

⁵² Fontosabb források: Nagy Iván: Kilencedik kötet. [Pekry \(pekrovinai vagy petrovinai\) család](#). 199-202. Közli a részletes családfát Pekry Gábor II.-től Pekry Máriáig, akinek a férje Botskor Elek. MNL OL P 1388 Pekry család. 1683-1900. Sorszám: 26. Levéltári jegyzet: P 1388. levéltári anyag. Kövári László: Erdély nevezetesebb családai. Pekri család. 203-204. Az OSzK Kézirattára: Fol. Hung. 1134. jelzetű kézirat, melynek címe: Az Erdélyországban lévő jószágaimat illető levelek regestruma. A Pekri familia geneológiai tabellája. 292. Pekry Gábor felesége Kápolnai Anna és nem Kápolnási Anna, amint Nagy Iván és Kövári László említi. [Harsányi Zoltán: Szolnok eleste](#). 1552. szeptember 4. Siebmacher's Wappenbuch. Pekry v. Petrovina. Pekry címerek: a, c, b. Erdélyi történeti családok: Pekri de Petrovina, Pekri de Pekrovina (petrovinai Pekri, pekrovinai Pekri) [Gyulai Rikárd: Petrovinai \(pekrovinai\) Pekri Mária leszármazása](#) (8-as ősf), Genealógiai Füzetek 1 (1903). 75-76. Kempelen Béla: VIII. kötet: Pekry (petrovinai) család.

B1. Pekry Lajos (*1490 k. -†1552. k.). Batthyány Ferencnek volt a servitora, részt vett 1526-ban a mohácsi csatában, utána királyi zsoldoskatonákat tartott mint huszárkapitány. 1529-ben Pekry Lajos a magyar lovasság királyi főkapitánya, a harc embere, 1533-ban adja neki Ferdinánd Likava várát Liptóban. 1531.-1533. körül Báthory István (Báthory István meghalt 1530. május 8.-án) nádornak özvegyét, Masovia Zsófia (*1497.-1498. k.-†1543. november 3. előtt) mazovia hercegnőt (III. Konrád mazovia, lengyel herceg leányát) vette el.

C1. Pekri Gábor II. (*1526 k.-†1589 k.) ☉ Kápolnai Anna. II. János király tanácsosa, berényesi, váradi főkapitány, Bihar megye főispánja (1587.-1589.), Udvarhely és Háromszék főkapitánya volt. 1551. végén került Szolnokra. Szolnok várának 1552-es ostrománál a vár ostromára érkezett százezer főt számláló török sereg hallatán a védelemre kirendelt spanyol és német zsoldosok magára hagyták Nyáry Lőrinc várnagyot (kapitányt) és Pekry Gábor hadnagyot, (alkapitányt) mindösszesen ötven magyar katonával. Az 1552 szeptember másodikán bekövetkezett ostromnál ez az ötvenkét ember állt ki a falakra és az első támadó hullám meg is torpant. De a második már elsöpörte őket. A várba betódult törökök felkészültek a végső összecsapásra a vár benti védőivel, de nem találtak senkit. Ekkor eszméltek fel, hogy a levágott ötvenkét ember volt a tulajdonképpeni védősereg. A török parancsnok utasítást adott, hogy emeljék ki a még élő magyarokat a holtak közül és lássák el sebeiket, megérdemlik az ellenség tiszteletét, ha ilyen túlerővel szembe mertek szállani. A sebesült várnagyot és Pekry Gábort Isztambulba szállították, mondván, hogy ilyen vitéz parancsnokokért bizonyára nagy váltságdíjat fizet majd a magyar király. A magyar király, Habsburg Ferdinánd bizony nem fizetett váltságdíjat, mi több, megvádolta a foglyokat, hogy gyáván megfutottak a török elől. János Zsigmond magyar király azonban sietett kiváltani őket, Pekry Gábor hamarosan Erdélybe távozhatott és még 1552-ben Udvarhely vármegyei és háromszéki főkapitány lett és itt nősült meg. 1561-ben János Zsigmond megbízását teljesítve 1562-ben Radák Lászlóval Kisgörgénynél a lázadó székelyeket leveri. 1573-ban I. Miksa császár (1564.-1576.) Pekry Gábort Szarvaskend birtokában, melyet János Zsigmondtól kapott adományba, megerősíti, de ő 1576-ban azt Kendy Ferencznek visszabocsátotta. 1573-ban Miksa császár Pekry Gábort Alsó-Tóki birtokában a Kendiek itteni részében, melyet János Zsigmondtól kapott adományba, megerősíti, ki azt 1576-ban Kendy Ferencznek visszaeresztette. Bihar vármegye főispánja volt Pekry Gábor: 1587-1589 között.

D1. Pekry István I. (*1556 k.-) 1. ☉ Gerendi Margit. 2. ☉ Toroczkai Ilona.

E1. Pekry Mihály I. (*1586 k.-) ☉ Súlyi (Zsúki) Kata.

F1. Pekry István II. (*1605 k.-) ☉ Apaffy Anna.

G1. Pekry Mihály II (*1645 k.-) ☉ Angyalosi Erzse.

H1. Pekry Gábor III. (*1675 k.-†1739) 1700. 1. ☉ Kabos Judit (-†1715. május 18. után). 2. ☉ Alsó Kata.

II. Pekry Ferencz I. (*1705 k.-) 1. ☉ Vas (tövisi) Ágnes 2. ☉ Balogh Sára.

J1. Pekry Imre (*1735 k.-†1783 előtt).☉ Szeredai (szentháromsági) Kata⁵³ Báró volt; Sajómagyaroson 1786-ban birtokos volt br. Pekri Imre özvegye, akinek 1 jobbágya, 3 zsellére volt⁵⁴.

K1. Pekry Mária (*1765 k.-) ☉: Botskor Elek.

L1. Botskor Imre.

⁵³ Ld.: Nagy Iván. X. kötet. [Szereday család. \(Szent-Háromsági\)](#) 685-686. 1770-ben Katalin Pekry Imréné Harinnán birtokos

⁵⁴ [Kádár József: Szolnok-Doboka vármegye monográfiája. Sajó-Magyaros.](#)

Than Mór (1828 - 1899) Nyáry Lőrinc és Pekry Gábor II. elfogatása. Készült: 1853. Tulajdonos: Magyar Nemzeti Galéria, Budapest.

Pekry Mihály I. (*1586 k.-) ⚭ Súly (Zsúki) Kata felmenőit nem sikerült megtalálni, bár a Súly családnak nagy szakirodalma van.⁵⁵ Nagy Iván részletes családfa levezetése után megállapítja: „A Súly családnak tagja volt, de a közölt táblázaton nem áll azon Súly Katalin⁵⁶ sem, ki 1610. körül Pekry Mihály nejeül íratik. A család címere Súly Pálnak 1686. évi ércz-csatján látható véset szerint a paizs udvarában futó farkas, mely szájában bárányt visz.”

A Súly család címere, 1418.⁵⁷ A Súlyak az Ogmánd-nemzetség címerét, a farkasfejet használják

Pekry István I. (1556 k.-) 1. ⚭ Gerendi Margit. 2. ⚭ Toroczkai Ilona.

[Toroczkai \(toroczkó-szent-györgyi nemes, báró és gróf\)](#) Ilona ősei, családfa összefoglalás⁵⁸: Nagy Iván szerint „Erdély legrégibb törzsökös családainak egyike, mely nevét ős birtokáról Toroczkó-váráról vette.” Nagy Iván alapján Toroczkai Ilona ősei ismertek, az alábbiak szerint.

A1. Toroczkai Venczel I. 1241 (1241-ben a tatárok a toroczkói várba szorítottak, honnan a székelyek szabadították meg).

B1. Toroczkai Venczel II. 1282.–1290. alvajda.

C1. Toroczkai István I.

⁵⁵ Súly de Felsőmagyarzsuk (felsőmagyarzsuki Súly) felsőmagyarzsuki Súly családi levéltár (a Petrichvich-Horváth családban, Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára, a kolozsvári Állami Levéltár őrzésében). [Daróczi Zoltán: A Súly család leszármazása a XVI. sz. közepéig](#), Turul 26. (1908). 139–142. Kelemen Lajos: Három régi unitárius családi följegyzés. Almási Mihály Gergely püspök, Súly László és Végh Ferenc följegyzései. Keresztény Magvető 1923. 188–194. Kelemen Lajos: A Súly-levéltár. Kolozsvári Hírlap. 1911. 215. sz. 2–3. Kelemen Lajos: Súly István magyar menedéklevele 1508-ból. Erdélyi Múzeum. 1912. 257–264. [Petrichvich-Horváth Emil: A Súly család címereslevele](#), Turul (1936). 69–77. Súly István magyar menedéklevele mostoha anyja özv. Súly Jánosné, Báthory Anna részéről (Hasonmásával). 1508. ápr. 2. Erdélyi Múzeum. 1912. 261–262. Engel Pál: Középkori magyar genealógia. Agmánd nem 2. [Zsúki \(Súly\)](#).

⁵⁶ Nagy Iván: Tizedik kötet. [Súly család. \(Felső és alsó Zsúki †\)](#) 400–402.

⁵⁷ [Petrichvich-Horváth Emil: A Súly család címereslevele](#) Turul (1936). 69–77.

⁵⁸ Források: A Toroczkai (toroczkó-szent-györgyi nemes, báró és gróf.) család. Nagy Iván: Tizenegyedik kötet. [Toroczkay család. \(Toroczkó-szent-Györgyi nemes, báró és gróf.\)](#) 266–273. Rettégi György: Emlékezetre méltó dolgok 1718–1784. – Bukarest, Kriterion, 1970. Karácsonyi János: A magyar nemzetségek a XIV század közepéig. I. Rész. Főúri és nemesi nemzetségek. Ákos nemzetség. Toroczkay-ág. Thoroczkay Sándor: Adatok a Thoroczkay család történetéből. Keresztény Magvető. 2004. 110. évf. 3. sz. 308–312.

D1. Toroczkai Miklós I. 1373.

E1. Toroczkai László I. 1465. θ Sombory (magyarnagyzsombori) Zsófi.

F1. Toroczkai László II. 1469.

G1. Toroczkai Ferencz I. 1516.

H1. Toroczkai János. I. θ Szilvász (kecsetszilvási és cseszeliczki) Erzse.

II. Toroczkai Ferencz III. θ Paczolay Bora, a nemesi ág törzse.

J1. Toroczkai Ilona. θ Pekry István.

Sombory (magyarnagyzsombori) Zsófi ősei

A1. Sombory Miklós.⁵⁹:

B1. Sombory János. 1438.

C1. Sombory Zsófia. θ Toroczkai László. 1465.

Szilvász Erzse ([Nagy Iván](#)) ősei:

A1. Szilvássy Ambrús.

B1. Szilvássy Ilona (Szilvássy (cseszeliczki) család leágazása) 1498. 1505. 1.θ Cseszeliczky Mátyás
2. θ Gyerőffy Szaláthiel.

C1. Szilvássy (cseszeliczki) János 1516. 1532. θ Hosszuaszói (peterdi) Potentiana.

D1. Szilvássy Erzse. θ Toroczkai János.

Czetz János és Botskor Krisztina családfája

Bereczkyné Máthé Judit 2020 januárjában, mint a Botskor család egyik leszármazottja az alábbi adatokat küldte el, őse Botskor Krisztina, akit a Botskor családfán nem talált meg.

A1. Czetz János I⁶⁰. (*1778.-†1835. előtt.) θ Botskor Krisztina. (*1800.-†Orlath⁶¹, 1861. október 6.) A háromszéki [Gidófalván](#) éltek és valószínűleg [Ebesfalváról](#)⁶² kerültek oda. [Czetz János I. őrnagyként](#) a székely-határőr huszárezredben szolgált.

B1. Czetz János II. ([Gidófalva](#), 1822. június 8.-[Buenos Aires](#), 1904. szeptember 6.) [Czetz János](#). „Czetz János vagy Juan Fernando Czetz az 1848–49-es forradalom és szabadságharc honvédtábornoka, az argentin hadsereg kiemelkedő szervezője és Argentína első nemzeti katonai akadémiajának (Colegio Militar de la Nación) megszervezője, alapítója és 25 éven keresztül igazgatója. Katonai tevékenysége mellett jelentős a földrajztudományi munkássága, földmérőként feltérképezte új hazája Paraguayjal és Brazíliával határos vidékét. 1822. június 22-én született a háromszéki Gidófalván, örmény-magyar-székely felmenőkkel. Családja a Czetz családnevet a szamosújvári anyakönyv szerint 1715-ben vette fel. Örmény felmenői 1672-ben Erdélybe történő beköltözésükkor még a Vártán nevet viselték, és jellemzően kereskedelemmel foglalkoztak. A család Erzsébetvárosból költözött át Székelyföldre. Édesapja – szakítva a családi hagyományokkal – katonatiszt lett, és tíz huszárból álló határvédő egységet vezetett. Az ő korai halála után, hétévesen bekerült a kézdivásárhelyi katonai nevelőintézetbe, ahol latin és német nyelvet, földrajzot és földmérést tanult. Ezt követően a bécsújhelyi Theresianum Katonai Akadémiát végezte el, kiváló eredménnyel, évfolyamelsőként. Első tiszti beosztásában 1842-

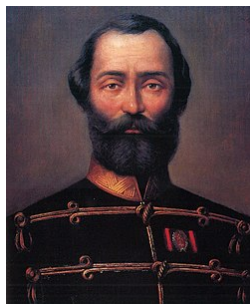
⁵⁹ Nagy Iván: Tizedik kötet. [Sombory család. \(Magyar Nagy-Zsombori\)](#) 276-282.

⁶⁰ Botskor Krisztina halotti értesítője alapján. Bereczkyné Máthé Judit küldte el.

⁶¹ [Orlát](#) (románul Orlat, németül Winsberg, szászul Awersch-Bleschderf) falu Romániában, Szeben megyében, az azonos nevű község központja.

⁶² Erzsébetváros, 1733-ig Ebesfalva (románul Dumbrăveni, 1930-ig Ibaşfalău vagy Elisabetopole, németül Elisabethstadt vagy Eppeschdorf, szászul Appeschterf, latinul Elisabetopolis) város Romániában, Erdélyben, Szeben megyében.

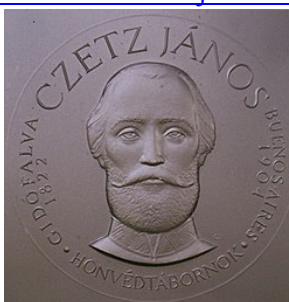
ben a 62. gyalogezredben szolgált hadnagyi rendfokozatban. Híressé vált amiatt, hogy méltánytalan-nak érezte, hogy a magyar anyanyelvű katonákat is német nyelven vezényelték, és könyvet írt „Magyar Hadnyelvtan a császári és királyi osztriai hadsereg tisztjei számára” címmel. Könyvéből vett szavaival élve: „A hadsereget semmi sem bátorítja oly hatólag mint a Vezér személyes megjelente, ha azt anyai nyelvén meg tudja szólítani.” 1844-ben – huszonnégy évesen – Korponay János és Mészáros Lázár mel-lett szóba került akadémiai levelező tagsága is, azonban nem választották meg, csupán szóbeli biztatást kapott. 1846-tól áthelyezték a bécsi Földrajzi-Térképészeti Intézethez. 1848 júliusában innen jelent-kezett a szerveződő honvédseregbe, annak ellenére, hogy ez a császári hadseregben szépen induló katonai karrierjének a végét jelentette. Főhadnagyként a hadügyminisztériumba osztották be, és szept-emberben Mészáros Lázár hadügyminiszter mellett részt vett a délvidéki harcokban. A [Batthyány-kormány](#) lemondása után az Országos Honvédelmi Bizottmánynál a katonai ügyek előadója lett. 1848 októberére az erdélyi magyar csapatok helyzete válságossá vált. A honvéderők – az 1849 elejéig hősi-esen ellenálló Háromszék kivételével – feladták Erdélyt, és a Csucsai-szorosig vonultak vissza. 1848. október 30-án az erdélyi csapatok ideiglenes parancsnokának az őrnaggyá előléptetett Czetz Jánost nevezték ki. Feladata a mintegy tízezer főt számláló sereg újjászervezése és kiegészítése volt. Ezt pél-dás lelkiismeretességgel el is végezte, így amikor [Bem](#) tábornok november 29-én átvette az erdélyi hadtest parancsnokságát, rövid időn belül (december 18-án) meg tudta indítani az ellentámadást. Czetz János Bem vezérkari főnöke, hadművelati terveinek kidolgozója lett. Feltartóztatta Puchner császári tábornoknak az említett szorosnál előre nyomuló hadait. Többször is kitüntette magát, Bem 1849. feb-ruár 12-én ezredessé léptette elő, majd április 8-án megkapta a Magyar Katonai Érdemrend III. osztá-lyát. Jelentős érdemeket szerzett [Nagyszeben](#) bevételénél (1849. március 11.), ezért Bem tábornoki kinevezését javasolta, amit az Országos Honvédelmi Bizottmány csak májusban hagyott jóvá. Czetz János lett a honvéd haderő legfiatalabb tábornoka. Március 2-án Bem távollétében ő vezette a győztes medgyesi ütközetet. Bem bánási hadjárata idején az erdélyi hadsereg megbízott parancsnokaként te-vékenykedett. Május 29-én lovasbalesetet szenvedett, és a későbbi hadműveletekben már nem vett részt. A fegyverletétel után 1850 tavaszáig Magyarországon bujkált, majd kalandos úton Németor-szágba menekült. Még ebben az évben Bem's Feldzug in Siebenbürgen in den Jahren 1848 und 1849. címmel Hamburgban kiadott emlékirata katonai-szakmai jelentőségén túlmenően írói tehetségről is árulkodott. Az emigráció keretén belül sokáig kereste helyét, élt Párizsban, Törökországban, majd Svájcban, ahol Mont Cenis-i vasút építkezésén is dolgozott. Utazásai során Spanyolországban ismer-kedett meg későbbi feleségével. Tevékenyen részt vett a 48-as magyar emigráció politikai és katonai tevékenységében. Több olyan tervben is szervező volt, amely szülőföldje szabadságának elnyerése érdekében mozgolódott. A Krími háborút akarták kihasználni Magyarország felszabadítására. Klapka György oldalán sikeresen tárgyalta a törökökkel Isztambulban az esetleges magyar légió felállításáról Oroszország ellen. Az osztrák sereg hadba lépésének elmaradása miatt ez a terv meghiúsult. Az olasz-orosz magyar légió szervezésében is aktív szerepet vállalt, de a villafrancai békekötés (1859. július 11.) utáni csalódottság miatt családjával együtt elhagyta Európát, és véglegesen Buenos Airesben telepedett le. Évtizedes vándorlása 1860-ban ért véget, miután feleségének köszönhetően új hazára talált Argentínában. Nem is akárként vett el feleségül, hiszen Sevillában Prudencio Ortiz de Rosas tábornok Basilia nevű leányával ismerkedett meg. Prudencio O. de Rosas Juan Manuel de Rosas testvére volt, aki Buenos Aires tartománynak volt a kormányzója 1835 és 1852 között, de gyakorlatilag egész Ar-gentína vezére. Ettől kezdve már Juan Fernando Czetz néven tevékeny részt vállalt az argentin katonai-műszaki életben...Széll Kálmán kezdeményezte hazatérését, de erre betegsége miatt nem került sor... Buenos Airesben temették el a recoletai temetőben, azonban hamvait 1969-ben átszállították az általa alapított Katonai Akadémia új kápolnájába. Sírtábláján a spanyol szöveg előbb csak arról szólt, hogy az alatta nyugvó „argentin ezredes” a főiskola első igazgatója volt. Argentínai magyarok kérésére ké-sőbb azt is rávésték, hogy itt magyar tábornok és erdélyi főparancsnok alussza örök álmát.”

[Czetz János](#)

[Czetz János családja körében](#)

[Dombormű a gyergyószentmiklósi örmény katolikus templom udvarában](#)

Életrajzát közölte Kézikönyvtár. Bona Gábor: Az 1848/49-es szabadságharc tisztikara. Tábornokok és törzstisztek az 1848/49. évi szabadságharcban. III. ÉLETRAJZI ADATOK. TÁBORNOKOK. [CZECZ \(CZETZ\) JÁNOS](#). „C. János huszárszázados és Csiky N. (Botskor Krisztinát nem írja) fia. Magyar-örmény születésű, r. kat. A kézdivásárhelyi katonaiskolán és a bécsűjhelyi katonai akadémián tanul. 1842- hadnagy a 62. gyalogezrednél. 1846. vezérkari vizsgát tesz, áthelyezik a Bécsi Katonai Térképészeti Intézethez. Nőtlen. (Felesége 1859- Ortíz de Rovas.)”

B2. Czetz Károly. Császári és királyi nyugalmazott százados.

B3. Czetz Polixena. (*1831.-†1909.) ☉ Juzbasic István. (-†1909. előtt)

C1. Juzbasic Antal.

C2. Juzbasic Etele.